

વિષય-પરિચય.

૧ કુસંતી નોકા	...	(વેદચંદ્ર ધનજી)	...	...	૧૭૧
૨ સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.	...	(અનુવાદ)	...	...	૧૭૩
૩ પ્રતિબિંબ.	...	(રા. સુશીલ)	...	...	૧૭૬
૪ તપ	...	[રા. ચોકસી]	...	...	૧૮૦
૫ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા	(મુનિરાજ શ્રી દર્શન ત્રિ. મહારાજ)				૧૮૨
૬ હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.	(નરોત્તમદાસ. બી. શાહ.)				૧૮૪
૭ મારવાડમાં જૈનોની કેળવણી વિષયક આધુનિક સ્થિતિ.	...				...
	(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)				૧૮૬
૮ વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	...	૧૮૭
૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	૧૮૮

બણી થોડી નક્કો છે . જલદી મંગાવો...જલદી મંગાવો...

શ્રી કર્મગ્રંથ. (૪)

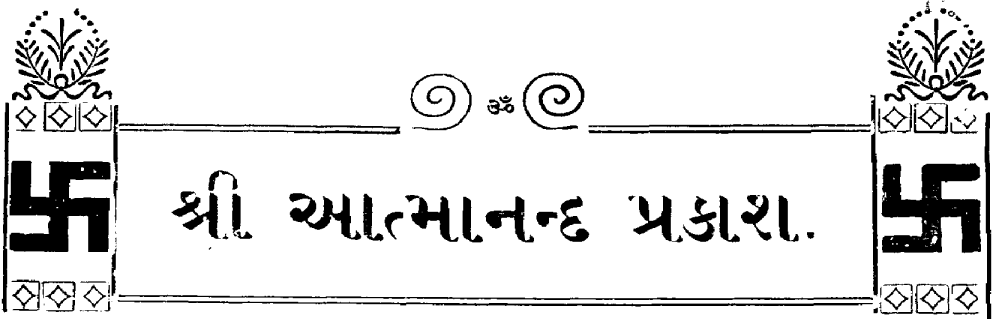
છેલ્લામાં છેલ્લી દબે તૈયાર કરેલ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત સ્વોપજ્ઞા ટીકાલુકા ચાર કર્મગ્રંથ કે જે આમળ અન્ય તરફથી બહાર પાડેલ અવૃત્તિઓમાં રહેલ અયુક્તિઓનું તેમજ આખા ગ્રંથનું કાળજીપૂર્વક તાડપત્રીય અને બીજી અનેક પ્રાચીન હસ્તલિખિત પ્રતોનો ઉપયોગ કરી પ્રમાણિકપણે સંશોધન મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે તેમજ તેમના વિદ્વાન શિષ્ય સાક્ષરોત્તમ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે આ ગ્રંથને સુધારવા તથા સંપાદનને લગતા કાર્યમાં કિંમતી હિરસો આપવાથી જ આવો શુદ્ધ અને સુંદર કર્મગ્રંથના અભ્યાસીઓ માટે અતિ ઉપયોગી અને ઉપકારક આ ગ્રંથ અમે પ્રગટ કરી શક્યા છીએ.

સ્થળે સ્થળે પેરેગ્રાફ પાડી વિષયોને છુટા પાડવા સાથે દરેક સ્થળે પ્રમાણ તરીકે અનેક શાસ્ત્રીય પાઠો, તે કયા ગ્રંથોમાંદેના છે તેના પણ નામો, તેના ટીપ્પણો આપેલાં છે. છેવટે છ પરિશિષ્ટોમાં, પ્રથમ ટીકાકારે પ્રમાણ તરીકે ઉદ્ધરેલ શાસ્ત્રીય પાઠો, ગાથાઓ અને શ્લોકો વગેરે અકારાદિક્રમ પ્રમાણે આપેલ છે. બીજા અને ત્રીજામાં ટીકામાં આવતા ગ્રંથો અને ગ્રંથકારોના નામોનો ક્રમ, ચોથામાં કર્મગ્રંથ અને ટીકામાં આવતા પારિભાષિક શબ્દોનો ક્રમ, પાંચમામાં ટીકામાં આવતા પિંડપ્રકૃતિસૂચક શબ્દોનો ક્રમ અને છેલ્લામાં વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ થતાં શ્વેતામ્બર-દિગમ્બર સંપ્રદાયના કર્મવિષયિક સમગ્ર સાહિત્યની નોંધ આપવામાં આવી છે. પ્રસ્તાવના ગુજરાતીમાં એટલા માટે આપેલી છે કે સર્વકોઈ આ કર્મગ્રંથનું સ્વરૂપ, મહત્વતા, ગ્રંથપરિચય, કર્મ વિષય સાહિત્યની ઓળખ, ગ્રંથકારનો પરિચય, પરિવાર, ગ્રંથરચના, પ્રતિષ્ઠાનો પરિચય વગેરે જાણી શકે, જેથી ગુજરાતી ભાષાના જાણી અને આ કર્મવિષયક ગ્રંથનું મહત્વ જાણવાના જિજ્ઞાસુઓ માટે સંપાદક મહાપુરુષોએ અતિ ઉપકાર કર્યો છે.

હિંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રીય ટાઇપોથી છપાવી સુંદર બાઈન્ડિંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથને આંગે મળેલ આર્થિક સહાય થયેલ અર્થમાંથી બાદ કરી માત્ર રૂ. ૨-૦-૦ બે રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) કિંમત રાખવામાં આવેલ છે.

—:વખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા - ભાવનગર.

અન્તરજ્ઞં મહાસૈન્યં સમસ્તજનતાપકમ્ ।
 દલિતં લીલયા યેન કેનચિત્તં નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

આત્માનું અંતરંગ મહાસૈન્ય (કામ-ક્રોધાદિ) કે જે
 વિશ્વના પ્રાણીઓને સંતાપ કરનાર છે તેનો જેમણે લીલા
 માત્રથી વિનાશ કર્યો છે તેમને હું નમસ્કાર કરું છું.

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૨ { વીર સં. ૨૪૬૦. ફાલ્ગુન. આત્મ સં. ૩૯. { અંક ૮ મો.

ઝુલતી નૌકા

(ચાલ—કયાંથી આ સંભળાય)

(૧)

નૌકા ઝોલાં ખાય, અરે આ ! નૌકા ઝોલાં ખાય;
 ના મીલે નાવિક રહાય, અરે આ ! નૌકા ઝોલાં ખાય.

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૨)

માનવ મનહર દેહ આ નૌકા, પૂરવ પૂણ્ય પ્રભાવે;
જવ સાયર તરવા મળી તેનો, ખપકર શુદ્ધ સ્વભાવે.....અરે

(૩)

સંત સમાગમ નાવિક સાચા, સહજે સમજો શાણા !
સાધ્ય સ્થાનપર પહોંચાડે એ, શાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ છે ગાણા.....અરે

(૪)

નદી ગોળ પાષાણ ન્યાયથી, મારગ અરધે આવ્યો;
અર્ધ સુગમ છે તેને બ્રાતુ, મોહને જેણે હઠાવ્યો.....અરે

(૫)

ચાર ગતિમાં મોક્ષ તાણું આ, દ્વાર સમજવું સાચું;
ચાહે સદૈવ અમરજન જેને, સાર્થકતા પર રાચું.....અરે

(૬)

રાગ-દ્વેષ મારગમાં નહશે, શત્રુ જાણો સાચા;
ક્રોધ-માન-માયાને લોભ છે, સહાયક તેના આસા.....અરે

(૭)

કરી પરાસ્ત જય મેળવવાથી, સત્વર મારગ મળશે;
જુલતી નૌકા નાવિક યોગે, ઇખ્સિત સ્થાને ઠરશે.....અરે

(૮)

અવસર અનૂપમ ચૂક ન બન્ધુ ! સફર આ શિવ સ્થળ કેરી;
બ્રમણ મિટાવે સંત સમાગમ, શાને કરે હવે ડેરી.....અરે

(વેલચંદ ધનજી.)

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય

સૃષ્ટિકર્તૃત્વવાદ (પ્ર૦ ૨ જી)

[ગતંક પૃષ્ઠ ૧૫૬ થી ૨૩૨]

મી. મેલોકના સૃષ્ટિ ઉત્પત્તિ સંબંધી વિચારો.

સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિના સંબંધમાં પૂર્વકાલીન વિચારો ગમે તેવા હોય, આપણે આપણા નિષ્ણય સત્ય વસ્તુ ઉપરથી કરવાનો રહે છે. અધ્યાત્મવાદીઓ પણ વસ્તુસ્થિતિ ઉપરથી સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિના સંબંધમાં ગંભીર વીચાર કરે તો તેમને અશ્ચર્ય થયા વિના રહેશે નહિ. સૃષ્ટિનું યોગ્ય નિરીક્ષણ કરનારને કહેવાતા પ્રભુની પવિત્રતા અને પ્રજ્ઞતાને બદલે તેની પાપવૃત્તિ, અશક્તિ અને અજ્ઞાનનું જ્ઞાન થશે. પ્રભુ તુચ્છ બુદ્ધિવાળા રાક્ષસરૂપ લાગશે. પ્રભુમાં સ્નેહ કે સૌન્દર્ય દેખાશે નહિ. પ્રભુ એક ઘોર પાપી ઉન્મત્ત મનુષ્ય જેવો જણાશે. પ્રભુની મૂર્ખતાનું આભેદુષ્ણ પ્રદર્શન થશે. પ્રભુ પાપાવતાર રૂપ પ્રતીત થાય છે. પ્રભુની નિર્લજ્જતા અને સ્વચ્છંદ વૃત્તિનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. પ્રભુનાં દેખાતાં ઔદાર્યમાં હિંસક વૃત્તિનો ભાસ થાય થાય છે. પ્રભુની વ્યક્ત જણાતી દયા વૃત્તિમાં વિનાશક વૃત્તિનું નિદર્શન થાય છે. પ્રભુ દૌર્બલ્યયુક્ત, નૈતિક ચારિત્રરહિત અને પ્રતિષ્ઠાશૂન્ય જણાય છે. કુદરતનાં દૃશ્ય ઉપરથી કહેવાતા પ્રભુની કોઈ પણ શક્તિનો આવિષ્કાર નથી થતો. સૃષ્ટિનો પ્રભુ હોય તો તે સૃષ્ટિ શું છે એ સમજતો હોય એમ કોઈ રીતે નિશ્ચય નથો થઈ શકતો. સૃષ્ટિનું રહસ્ય આદિ ન સમજનાર પ્રભુ સૃષ્ટિથી વિમુક્ત કેમ નથી થતો ? એ પ્રશ્ન પણ અત્યંત વિચારણીય થઈ પડે છે. ભૂકંપ, ઝંઝાવાત આદિ કુદરતનાં તાંડવો જે પ્રભુની શક્તિ આદિના નિદર્શક છે એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી પ્રભુ કેવો નિષ્કુર છે એનો સહજ ગ્યાલ આવી શકે છે. ઇચ્છાપૂર્વક ઘોર પાપો કરનારો આવો કોઈ પ્રભુ હોય તો તે તદ્દન ઉન્મત્ત અને મૂર્ખ પિશાચ સમાન છે એમ કહી શકાય. એવા પ્રભુનો સ્નેહ પણ વિશ્વાસ થઈ શકે નહિ.

ઈશ્વરકર્તૃત્વવાદના સંબંધમાં આખુંયે જીવન અભ્યાસ કરી ઈશ્વર કર્તૃત્વનાં સચોટ વિરોધ કરનાર મી. મેલોકના ઉપરોક્ત વિચારો સ્વયમેવ પ્રતીતિજનક છે. કહેવાતા પ્રભુની ઇચ્છા અને સામાન્ય શક્તિને કારણે સૃષ્ટિની

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રત્યક્ષ ઉત્પત્તિ નથી જ થઈ એવો મી. મેલોકનાં ઉપરોક્ત કથનનો સાર છે. સૃષ્ટિ કોઈ પ્રભુએ ઉત્પન્ન નથી કરી એમ આ નિશ્ચયયુક્ત કથનથી કોઈ ઇશ્વરકર્તૃત્વવાદી પણ કદાચ માની લે. કોઈની સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિની ઇચ્છા કે પ્રયત્નથી સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન નથી થઈ એવો તેને પ્રત્યય પણ થાય. સૃષ્ટિ-કર્તૃત્વમાં પ્રભુનો કોઈ ચોક્કસ હેતુ નથી એવી ખાત્રી પણ કદાચ થાય; આમ છતાં કુદરતમાં જે વ્યવસ્થા આદિ પ્રવર્તે છે તેનું શું કારણ ? એ સંબંધી શંકા ઉદ્ભવે એ સાહજિક છે. એ વ્યવસ્થા કોઈ શક્તિ કે નિયામકને કારણે છે એવો વિચાર સ્ફુરે છે. અચેતન વસ્તુઓમાં વ્યવસ્થિતતાનું અસ્તિત્વ શા કારણે છે ? એ પ્રશ્ન ખાસ કરીને ઉપસ્થિત થાય છે. સૃષ્ટિ અમુક નિયમોને જ આધીન કેમ છે અને તેનો વિકાસ અમુક જ રીતે કેમ થાય છે એવી શંકાને સ્થાન મળે છે. સૃષ્ટિ-કર્તૃત્વવાદના સંબંધમાં ઇશ્વરે સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ કરી એવી માન્યતાનો લોપ થયા પછી આ રીતે જે વિવિધ પ્રશ્નો અને આશંકાઓ ઉપસ્થિત થાય છે તેનું યોગ્ય સમાધાન સર્વથા ઇષ્ટ છે.

કુદરતના અનેક કાર્યોમાં નિયમિતતા કેમ પ્રવર્તે છે, એ નિયમિતતાનું ખાસકારણ શું છે ? એ પ્રશ્ન સૌથી પ્રથમ ઉદ્ભવે છે. કુદરતની નિયમિતતા અને વ્યવસ્થા આકસ્મિક છે એવો ઘણા તત્ત્વજ્ઞાનીઓનો સ્પષ્ટ મત છે. આ મત એવો છે કે બુદ્ધિથી વિચાર કરતાં તેથી ચિત્તનું સમાધાન થઈ શકતું નથી. સૃષ્ટિ કોઈ કર્તાની ઇચ્છાથી ભલે ઉત્પન્ન ન થઈ હોય પણ તેનું અસ્તિત્વ આકસ્મિક રીતે નહિ જ થયું હોય એ વાત નિવિવાદ છે. આકસ્મિક ઘટનાઓ આ સામાન્ય રીતે અપવાદ રૂપ છે. આકસ્મિક ઘટનાઓથી કોઈ સામાન્ય નિયમ સ્થાપી શકાય નહિ. કુદરતના વિવિધ નિયમોનું વ્યવસ્થિત કાર્ય કોઈ રીતે આકસ્મિક છે એમ કહી શકાય નહિ. કુદરતની નિયમિતતા આદિ આકસ્મિક હોવાનું કોઈ રીતે પૂરવાર થઈ શકતું નથી. કુદરતની ઘટનાઓ આકસ્મિક હોય તો એ ઘટનાઓની પુનરૂક્તિ અશક્યવત્ થઈ પડે. તાત્પર્ય એ કે વસ્તુઓના આકસ્મિક અસ્તિત્વનો સિદ્ધાન્ત શુદ્ધિની કલ્પના માત્ર છે એ સિદ્ધાન્તનો સર્વસામાન્ય નિયમ તરીકે સ્વીકાર કરી શકાય નહિ, વસ્તુઓનાં વિવિધ સ્વરૂપોનાં કારણની દૃષ્ટિએ એ સિદ્ધાન્ત કદાચ ઉપયુક્ત થઈ પડે પણ અવિચળ અને સાર્વત્રિક નિયમ તરીકે એ સિદ્ધાન્ત કોઈ રીતે સ્વીકાર્ય થઈ શકતો નથી. આકસ્મિક ઘટનાઓ ગમે તેટલી બને, એ ઘટનાઓ મહત્વની હોય છતાં એ ઘટનાઓથી કોઈ વસ્તુનો ઉન્નતિકારક વિકાસ થઈ

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

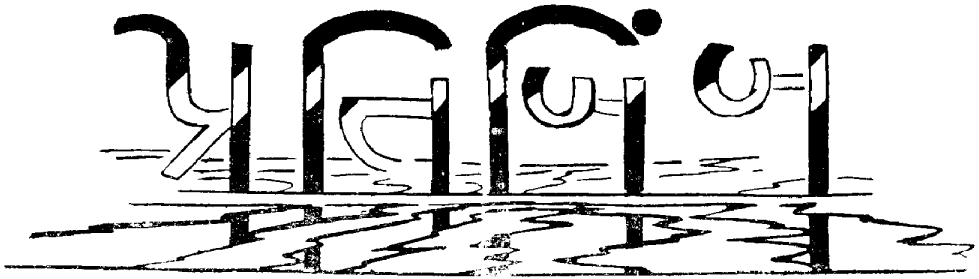
૧૭૫

શકતો નથી એવો મી. હડસનનો સ્પષ્ટ મત છે. વિશ્વ કે જનતાનો વિકાસ આકસ્મિક ઘટનાઓથી અશક્ય જ હોય એની આ ઉપરથી પ્રતીતિ થઈ શકે છે. વિશ્વ અને જનતાના વિકાસ માટે કોઈ નિયમ ખાસ આવશ્યક છે. કોઈ અવ્યાખ્યાય નિયમ વિના વિશ્વમાં વ્યવસ્થા આદિ પ્રવર્તી શકે નહિ. કુદરતનું કાર્ય નિયમિત રીતે ચાલે તદ્દર્થે કોઈ અવિચલ નિયમનું અસ્તિત્વ સ્વીકારણીય બને છે.

પરમાણુઓ કે તત્ત્વોનાં આકસ્મિક મિલન અને મિશ્રણથી સૃષ્ટિનું કાર્ય નિયમિત રીતે ચાલે છે એમ માની લેવામાં આવે તો એ આકસ્મિક મિલન અને આકસ્મિક મિશ્રણ કેમ થાય છે એ પ્રશ્ન ખાસ વિચારણીય થઈ પડે છે. આ પ્રશ્નના સમાધાન માટે આપણે સૂક્ષ્મ રીતે વિચાર કરીશું તો વસ્તુઓનાં સાહજિક અને અવિચળ સ્વરૂપની ઝાંખી થઈ શકે છે. વસ્તુઓ પોતાના સ્વભાવ અનુસાર પોતાનું કાર્ય કર્યે જાય છે એમ સ્પષ્ટ રીતે જાણી શકાય છે. વસ્તુઓનાં સંબંધમાં આ મંતવ્યથી આગળ જવું એ અશક્ય છે. એ મંતવ્યની પહેલી મેર જતાં બુદ્ધિ કુણ્ડિત (કુંડિત) થઈ જાય છે. વસ્તુઓનાં કાર્ય અને સ્વરૂપ વિષે કંઈ પણ વિશેષ વિવાદ નિર્રથક થઈ પડે છે, વસ્તુઓનાં સાહજિક સ્વરૂપનું યથાર્થ જ્ઞાન થતાં એ વિષે વિશેષ વિચારણા તદ્દન અયુક્તિક જણાય છે.

સર્વ વસ્તુઓની પ્રાગટ્ય (આવિષ્કાર) માટે તીવ્ર ઇચ્છા અર્થાત્ કુદરતની મહેન્ટાઓથી કુદરતમાં નિયમિતતા અને વ્યવસ્થા પ્રવર્તે છે એમ કોઈ પણ પ્રકારની આશંકા વિના કહી શકાય. કુદરતની પ્રધાન ઇચ્છાને કારણે વસ્તુઓનું કાર્ય નિદર્શન નિયમિત રીતે થાય છે. પ્રકૃતિના મહાન્ સંકલ્પવશાત્ કુદરતનું કાર્ય નિયામત અને વ્યવસ્થિત રીતે ચાલે છે.* [ચાલુ]

* ઇશ્વરની આજ્ઞાથી કુદરતની નિયમિતતાનું પાલન થાય છે એમ સૃષ્ટિ-કર્તાત્વવાદીઓ માને છે. ઇશ્વરની આજ્ઞા વિના કશુંયે બનતું નથી એવો ઇશ્વરને જગતના કર્તા તરીકે માનનારાઓનો દ્રઢ અભિપ્રાય છે, પણ વસ્તુઓનાં સ્વભાવમાં ભિન્નતા શાથી પ્રવર્તે છે એ પ્રશ્નનો જવાબ ઇશ્વરને સૃષ્ટિનો કર્તા માનનારાઓથી આપી શકાતો નથી. જો જગત ઇશ્વરની આજ્ઞાથી જ ચાલતું હોય તો વસ્તુઓના સ્વભાવમાં ભિન્નતા ન સંભવે. વસ્તુઓનો સ્વભાવ ભિન્નભિન્ન હોવાથી દરેક વસ્તુનું કાર્ય ભિન્નભિન્ન છે એ આપણે સ્પષ્ટ રીતે જોઈએ છીએ. એક વસ્તુથી બીજી વસ્તુનું કાર્ય થઈ શકતું નથી. પૃથ્વીથી અગ્નિનું અગ્નિથી હવાનું અને હવાથી શુદ્ધિનું કાર્ય થઈ શકતું નથી. દરેક વસ્તુનાં કાર્ય આ પ્રમાણે પરસ્પર ભિન્નભિન્ન છે. પાણીથી અગ્નિનું કાર્ય થઈ શકે કે અગ્નિથી

લે. રા. “ સુશીલ ”

જૈનમાંથી રામાનુજ.

એક દિવસે અચાનક એક જીનું પુસ્તક જોવા બેઠો. એનું નામ હતું દયાનંદ ચરિત; દેવેન્દ્રનાથ નામના એક બંગાલી વિદ્વાને, ઇ. સ. ૧૮૯૮ માં એ છપાવ્યું હતું.

સ્વ. દયાનંદ સરસ્વતીનું નામ આજે કોઈથી અજાણ્યું રહ્યું નથી. માત્ર કુતૂહળની ખાતર જીવનચરિત્રના પાના ફેરવતો હતો.

એક સ્થળે “ જૈન ” શબ્દ દેખાયો: એ પુટનોટ હતી, વધુ આગળ વાંચવાનું હીલ થયું. વાંચતાં થોડો આઘાત પણ થયો. જૈન સમાજ એક ક્ષયરોગથી પીડાતા દર્દીની જેમ કેવો વિનાશ તરફ ધસી રહ્યો છે અને હવે દિવસે દિવસે એ રોગ કેટલો જીનો બનતો જાય છે એ વાત એ પ્રસંગે

વાચનું કાર્ય થઇ શકે એ કદાપિ સંભવિત નથી, એવી કલ્પના પણ વિવેકશૂન્ય છે એમ ખાત્રીથી કહી શકાય. દરેક વસ્તુનું કાર્ય વિભિન્ન છે અને કોષ વસ્તુથી બીજી વસ્તુનું વિશિષ્ટ કાર્ય શક્ય નથી એવી માન્યતા આ રીતે ફલિત થાય છે. દરેક વસ્તુને પોતાનું ખાસ કાર્ય હોવાથી તેની કાર્યશક્તિનો વિનાશ થાય તો તેનું અસ્તિત્વ ક્ષણ પણ રહી શકે નહિ. દાહક શક્તિ અને ઉષ્ણતાની ઉપાદાન શક્તિનો અગ્નિમાંથી સંપૂર્ણ હાથ થાય તો અગ્નિનું અસ્તિત્વ ન જ રહે. કોષની આજ્ઞા વિના વસ્તુઓથી પોતપોતાનું કાર્ય થઇ શકતું નથી એવી માન્યતાનો સ્વીકાર ઇષ્ટ નથી એ માન્યતાનો સ્વીકાર કરતાં જ વસ્તુઓનાં કાર્ય માટે ઇશ્વરની આજ્ઞાથી આવશ્યકતા સ્વીકારવી પડે છે. વસ્તુઓનું કાર્ય નિશ્ચિત સ્વરૂપનું હોવાથી તેમનાં સમકાલીન અસ્તિત્વ અને અનસ્તિત્વની દ્રષ્ટિએ વિચારતાં ઇશ્વરની આજ્ઞાની આવશ્યકતાનો પ્રશ્ન સ્વયમેવ અયુક્તિક થઇ પડે છે. વસ્તુઓના કાર્યમાં કોઈથી હસ્તક્ષેપ થઇ શકતો નથી એ આ ઉપરથી નિષ્પન્ન થાય છે (The practical path, p. p. 6-7 foot-note)

પ્રતિબિંબ-જૈનમંથી રામાનુજ.

૧૭૭

ફરીથી સમજાઈ. પણ હું કઈ ટીકા કરું તે કરતાં મૂળ લેખકના શબ્દોમાં જ જૈન સંઘનાં રોગચિન્હ બતાવું એ વધુ ઠીક ગણાય. શ્રી દેવેન્દ્રનાથ સુખોપાધ્યાય, પાદટીકામાં આ પ્રમાણે લખે છે:—

“ મથુરાનો પ્રસિદ્ધ શેઠ વંશ, પ્રથમ જૈન ધર્મનો અનુયાયી હતો એ વાત તો ઘણા જાણે છે. એાનરેબલ લક્ષ્મણદાસ શેઠના પિતા રાધાકિસનદાસ એક ધર્માનુરાગી સર્જન હતા. એમને જૈનધર્મથી પૂરો સંતોષ ન થયો. બીજા ધર્મોના રહસ્ય શોધવા માંડ્યા. આખરે એમણે એક રંગાચારી નામના ગુરૂ પાસે રામાનુજ સંપ્રદાય સ્વીકાર્યો. રાધાકિસનના નાના ભાઈ પણ એ સંપ્રદાયમાં જાળ્યા. માત્ર સૌથી મોટા ભાઈ જૈનધર્મમાં સ્થિર રહ્યા. ”

“ રાધાકિસન અને એમના નાના ભાઈએ બન્નેએ મળીને ઇ. સ. ૧૮૪૩ માં ત્રણ લાખ રૂપીયા ખર્ચીને વૃંદાવનમાં એક રામમંદિર બંધાવ્યું. રંગાચારી ગુરૂને એ મંદિરના અધિષ્ઠાતા નીમ્યા. પણ પછી એ મંદિર નહાનું પડ્યું, સમાવેશ ન થઈ શક્યો. તેથી પીસ્તાલી (૪૫) લાખ રૂપીયા ખર્ચી બીજું એક મંદિર બંધાવ્યું. વૃંદાવનમાં એ મંદિરને શેઠનું મંદિર કહેવામાં આવે છે. આ મંદિર બંધાવવામાં બરાબર દસ વરસ લાગ્યા હતા. મંદિર, મૂર્તિ, ઘરેણાં વગેરેની પાછળ બધું મળીને શેઠે એક કરોડ રૂપીયા ખર્ચ્યા હતા. ” જૈન કૂળમાં જન્મેલા એક શ્રીમંત શ્રાવકની આ ઉદારતા હતી. એ ગૃહસ્થ શ્રાવક જ રહ્યા હોત-રામાનુજના અનુયાયી ન બન્યા હોત તો મથુરાના પ્રાચીન જૈન મંદિરો અને તીર્થ પાછળ એ ધન વપરાત અને જૈનધર્મનાં બીજાં ઘણાં ઉપયોગી અવશેષો પણ શોધી શકાત.

પણ રૂપીયાને આજે ક્યાં રાઈએ ? જૈન સંઘના પુણ્યે કરોડો કરતાં પણ ઘણું વધારે દ્રવ્ય મંદિરો વિગેરે પાછળ ખર્ચાયું છે. અફસોસ એક જ વાતનો થાય છે: જૈન સમાજે પોતાનો એક ઉદાર, ધનવાન, સંસ્કારી સાધ-મીબન્ધુ ગુમાવ્યો, શેઠ રાધાકીસનનું કુટુંબ જૈનત્વના સંસ્કાર યોગ્ય સમયે મેળવી શક્યું હોત તો સંભવિત છે કે એમની દ્વારા બીજાં ઘણાં ધર્મકાયા થઈ શક્યાં હોત.

જૈન શાસનનો મધ્યાન્હ જે જે સ્થાનોમાં તપ્યો હતો ત્યાં આ પ્રમાણે આજે શૂન્યતા છવાતી જોઈ રહ્યા છીએ: જૈન ધર્મના સુખ્ય કેન્દ્રો દિવસે દિવસે

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખાલી થતા બંધ છે. ધર્મોના સાર્વભૌમ સમ્રાટ જેવું જૈન દર્શન બાણે કે પોતાનું સિંહાસન ખાલી કરી ગુજરાત તરફ ચાલી નીકળે છે.

એ જ પુસ્તકમાં બીજી પણ હકીકત લખી છે. શેઠ રાધાક્રીસનની લાખોની સંપત્તિનો આખરે દુરૂપયોગ થયો. રંગાચારીનો પુત્ર શ્રી નિવાસાચારી બહુ શિથિલ ચરિત્રવાળો પુરવાર થયો. વંશપરંપરા અપાતા ધાર્મિક અધિકારો કેવા લયંકર નિવડે છે તે શ્રીનિવાસે બતાવી આપ્યું. શેઠ રાધાક્રીસનની ધર્મસંપત્તિ દ્રસ્ટીઓના હાથમાં ચાલી ગઈ.

જે રાધાક્રીસન શેઠે, યોગ્ય ઉપદેશના અભાવે, સંસ્કારના અભાવે પોતાના કૃળધર્મ-જૈનધર્મનો ત્યાગ કર્યો, જેમણે આત્માની શાંતિ કે કલ્યાણને અર્થે સારી જેવી સંપત્તિ દેવમંદિર અર્થે ખર્ચી; તેઓ બે વધુ વખત જીવ્યા હોત તો પોતાની સંપત્તિનો દુરૂપયોગ બોધને જરૂર ખિન્ન બનત. એજ દ્રવ્ય બે કોઈ જૈન સંસ્થામાં ખર્ચાયું હોત તો કદાચ આ રીતે વેડફાઈ ન બત એમ પણ એમને લાગત.

પરંતુ એ બધી કલ્પનાઓ છે. આપણે નોંધ નથી રાખતા; પણ સેંકડો કે હજારોની નહીં પણ લાખોની સંખ્યામાં આપણે આવા જૈન કૃળમાં જન્મેલા પણ પાછળથી ઈતર ધર્મમાં લળેલા રાધાક્રીશનો ગુમાવ્યા હશે !

મથુરાની વાત બહુ દૂરની ગણાય. બે એક વરસ ઉપર એક જૈનેતર દક્ષિણી વિદ્વાને પણ એ જ મતલબની વાત ઉચ્ચારી હતી. એમના પોતાના જ શબ્દોમાં સંલગ્નાવું.

“ હજીંચે વિષ્ણુધર્મી જે આહેત તે પૂર્વાંચે જૈનધર્મીંચ હોત. ઝુદાહરણાર્થ સાતારચે હજીંચે કંઠીવાલે વિષ્ણુધર્મીં આહેત તે ચાલીસ વર્ષામાગે જૈનધર્મીંચ દોતે । પુણ્યાચે શ્રીમાન્ માઢીવીલે, વિષ્ણુદાસ, ટિકમદાસ, રામદાસ કાપડવાલે હે સાઢ વર્ષામાગે જૈનચ હોતે ત્યાનાંચ વિચારુન પહાવે । જેવઢે હાણૂન શાકાહારી લોક આહેત તે જૈનધર્મીંતૂનચ વિષ્ણુધર્મીં રામાનુજ, વલ્લભાચાર્યંચા વેઝીં ગેલે આહેત. આણિ હાણૂન ચ તે વૈદિક માર્ગીંત અસૂન શાકાહારી રાહિહેલે. નાહિંતર યજ્ઞાંત કર્ધીંચ ત્યાંની ભાગ ઘેતલા અસતા: (લેખક કીર્ત્તનકાર ચોપડે

પ્રતિબંધ-જૈનમાંથી રામાનુજ.

૧૭૬

લેખક પોતે જૈન નથી. પણ કેવા સંયોગોમાં જૈન કુટુંબો વૈષ્ણવો-શૈવો ગન્યા તેનો ઇતિહાસ બાણે છે. નામ હામ સાથે તેની વિગતો પણ રજુ કરે છે. તેઓ કહેવા માગે છે કે જે વૈષ્ણવો વિગેરે માંસાહારથી અલિપ્ત રહ્યા છે તે બધા નહીં તો તેમાંનો મોટો ભાગ જૈન ધર્માવલંબીઓનો જ હોવો જોઈએ; એટલે કે ધર્મપરિવર્તન કરવા છતાં તેઓ પોતાના સ્વભાવમાં અને સંસ્કારમાં રહેલી અહિંસાને હજી લગી વળગી રહ્યા છે. એ લેખક વધુમાં એમ પણ કહે છે કે હિંદુસ્થાનની સંસ્કૃતિના મૂળ ઉત્પાદક અને પોષક જો કોઈ હોય તો તે જૈનો જ છે. હિંદુ શબ્દ તો પાછળથી આવ્યો છે. આપણે એ વિષયમાં અહીં નહીં ઉતરીએ. મૂળ મરાઠી લખાણનો લાવાર્થ આ પ્રમાણે છે.

“હાલમાં જે વિષ્ણુધર્મીઓ છે તેમાં મોટો ભાગ જૈન કુળના જ કુટુંબો છે. દાખલા તરિકે સતારામાં હાલ જે કંઠીવાળા વિષ્ણુધર્મી છે તે આજથી ચાલીસ વર્ષ પહેલાં જ જૈનધર્મી હતા. પુનાના શ્રી માઠીવાળા વિષ્ણુદાસ, તિકમદાસ, રામદાસ કાપડવાળા એ સૌ સાઠેક વરસ પહેલાં જૈન-ધર્મી હતા; અને એમને પૂછવાથી તેઓ પણ એ વાત કબૂલ કરે છે. જેઓ પૂર્વે જૈન હતા તેઓ અન્ય ધર્મમાં જવા છતાં પણ શાકાહારી રહ્યા છે. ખરેખર જ જેઓ યજ્ઞ-યાગાદિમાં માને છે તેઓ એક યા બીજી રીતે માંસાહારી બને છે. જૈનો બીજા ધર્મમાં જવા છતાં પણ શાકાહારી રહે છે. શાકાહાર એ જ, જૈનત્વનું મુખ્ય અવશેષ છે.” રા. કીર્તનકાર ચોપડેનું આ અવલોકન પક્ષપાત રહિત છે. વધુ બારીક તપાસ કરવામાં આવે તો મોટી મોટી જૈન જાતિઓ કોઈ અકળ કારણે અન્ય ધર્મમાં લળી ગયેલી હોવાનું પુરવાર થયા વિના ન રહે; ઐતિહાસિકોએ દાખલા દલીલોથી એ વાત બતાવી આપી છે.

યોગ્ય ઉપદેશ અને સંસ્કારના અભાવે જૈન ધર્મના અનુયાયીઓની સંખ્યા રોજ રોજ ઘટતી જાય છે. સામાજિક અને આર્થિક કારણોની પરંપરા પણ એ વિનાશમાં મોટો ભાગ લજવી રહી છે. જૈન ધર્મના ઉપદેશકો જો સંગઠન કરી એક એક પ્રાંતમાં પોતાની ઉપદેશધારા વરસાવે તો હજી પણ કરમાયેલા વંશવેલા પુનઃ પ્રપુલ્લિત ગન્યા વિના ન રહે.

ત પ.

આજે આપણે શ્રાવક-શ્રાવિકાને ઉદ્દેશી પ્રતિદિન કરવાના જે અટકર્મ દર્શાવાયા છે એમાંના પાંચમા તપ કર્મ પર વિચારણા કરતાં આવી પુણ્યા છીએ. જૈન દર્શનમાં તપનું સ્થાન અતિ ગૌરવભર્યું છે, એટલે જ દૈનિક કાર્યોમાં એનું સ્થાન આવશ્યક માનવામાં આંચું છે.

તપનો અર્થ વિચારતાં જણાય છે કે ‘જે કર્મોને તપવે તે તપ.’ વાત પણ સાચી છે. કેટલાક પદાર્થો પરસ્પર એવી રીતે મળી ગયા હોય છે કે જેમને છૂટા પાડવા હોય તો અગ્નિમાં ખૂબ તપાવવા જોઈએ, ત્યારે જ તેમનું એકમેકપણું ટળી જાય. અનાદિ કાળના આત્મા સાથે એકરૂપ બનેલા કર્મ-પુદ્ગલોને વિખેરવામાં-ખાળીને ભસ્મીભૂત બનાવવામાં આ તપ અગ્નિની ગરજ સારે છે.

તેથી એ તપરૂપ મહાઔષધની કિંમત આંકતાં એક સ્થળે કહેવામાં આંચું છે કે:—

યદ્ દૂરં યદ્ દુરાધ્યં, યત્ સુરૈરપિ દુર્લભમ્ ।

તત્સર્વં તપસા સાધ્યં, તપોહિ દૂરતિક્રમમ્ ॥

એટલે કે જે સાધ્ય અતિ દૂર છે અને જેની આરાધનામાં કષ્ટનો પાર નથી, વળી જેને દેવતાઓ પણ સાધી શકતા નથી તે સર્વને ‘તપ’ સાધી શકે છે. અર્થાત્ તે સર્વ પ્રકારની મુશ્કેલીનો પાર તપ દ્વારા કરી શકાય છે, પણ એ તપનું સેવન સહેલું નથી. યાદ રાખવાનું છે કે તપ એટલે લાંઘણ કિંવા એક દિન ભૂખ્યા-તરસ્યા પડી રહેવું એવો અર્થ અહીં લેવાનો નથી. વળી ગમે તે રીતે કાયાને કષ્ટ પહોંચાડવું અથવા તો કૃત્રિમ પીડાઓ ઉપજાવી એ સહન કરવામાં દેહને અભ્યાસ પાડવો એમાં તપ કર્યાની ઇતકર્ત-વ્યતા આવી નથી જતી. દેહદમનના એ અજ્ઞાનતાભર્યા પ્રકારો માત્ર છે ! એને જૈન દર્શનમાં મહત્ત્વ નથી આપવામાં આંચું. પ્રખર યોગી આનંદધનજી શ્રી ઋષભદેવના સ્તવનમાં એવી જાતના દેહદમન માટે શેકડું પરખાવી દેતાં વહે છે કે:—

કોઈ પતિરંજન અતિ ઘણું તપ કરે રે, પતિરંજન તન પાપ;
એ પતિરંજન મેં નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુ મિલાપ.

તપ કરણીમાં જ્ઞાનનો સહકાર હોવો જોઈએ. સમજ વગરની કરણી જવપારઉતરણી નથી બની શકતી; કેટલીક વાર તે ઉલટી વિટંબણારૂપ થઈ પડે છે. તેથી તપના લક્ષણમાં ‘ઈચ્છાનિરોધ’ને ઉમેરવામાં આવેલ છે. વિવિધ પ્રકારની તૃષ્ણાઓ-લાલસાઓ પર સમજને કાબૂ આણવો. એ લાલસા-અંકુશને અવગણી, સ્વચ્છંદતાથી છુટી કરી આત્માને દબાવી દે અને આત્માનું અધઃપતન કરાવી દે તેને બદલે આત્મા એને દબાવી શકે, એમાં રહેલી આસક્તિ કમી કરે અને એ રીતે પોતાનું સામર્થ્ય જમાવે એ જ ઈચ્છાનિરોધ અર્થાત્ તપનું સત્ય સ્વરૂપ.

ઉપાધ્યાય યશોવિજયજી મહારાજ તપપદની સ્તુતિ કરતાં કહે છે કે:-

ઈચ્છારોધે સંવરી, પરિણતિ સમતા યોગે રે;
તપ તે એહિજ આત્મા, વતે નિજગુણ ભોગે રે.

તે જ સાચો તપ કે જેનાવડે ઈચ્છાઓનો રોધ થાય છે અને એમ થવાથી સંવરની પ્રાપ્તિ થાય છે યાને કર્મોના આગમન ઉપર અંકુશ પડે છે. સમતા-સમભાવ રૂપ પરિણામની વિકસ્વરતા થતાં આત્મા પોતાના સ્વભાવમાં વર્તવા માંડે છે અને આ રીતે કર્મોનું ઉન્મૂલન કરવાની ક્રિયાઓ એક પ્રકારનો તપ નહિ તો બીજું શું છે? એટલે તપમાં જ આત્મસાક્ષાત્કાર સમાયેલો છે એમ કહેવામાં જરા પણ અતિશયોક્તિ જેવું નથી.

એક જગાએ એટલે સુધી કહેવામાં આવ્યું છે કે નિકાચિત કર્મોનો અંત ભોગવ્યા સિવાય આવતો નથી, છતાં એવા નિકાચિત કર્મોને પણ પાતળા પાડવાની-નહિવત્ બનાવી દેવાની જાજવલ્યમાન વિદ્યુત જેવી શક્તિ તપમાં સમાયેલી છે.

‘જે તપ કર્મ નિકાચિત તપવે’ એ લીંટી તપનું અનેરું મહાત્મ્ય સૂચવે છે કે બીજું કંઈ?

તપની મહત્તા કેટલી વર્ણવી શકાય? આત્માના મૂળ ગુણોમાં જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્ર ગણાય છે એ ચારિત્રમાં એનો અંતર્ભાવ થાય છે તેથી જ એનું નવમા પદ તરીકેનું સ્થાન સિદ્ધચક્રજ્ઞના ચંત્રમાં છે. એ તપપદ કે જેના આરાધનથી મનવાંચ્છિત કામનાઓ ફળે છે એનું પ્રતિદિન કેવી રીતે સેવન કરવું એ જ આપણો પ્રસ્તુત વિષય છે. [ચાહુ]

એ ક સી.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દષ્ટિએ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૨ થી ૨૩૨.)

નવા જૈનો—અમારી યાત્રા હસ્તિનાપુર તીર્થની યાત્રાથી સમાપ્ત થાય છે. આ છેલ્લી યાત્રાથી અમે ઘણા જ આનંદિત થયા હતા ત્યાં મંદિર ઉપર શિખરના કલશની માફક આ યાત્રા બધી યાત્રામાં કલશ સમાન નિવડી. અમને જે વિચારણા ઘણા વખતથી હતી કે નવા જૈનો કેમ ન વધે ? તે પ્રસંગ અહીં આંચો. વાત એમ બની કે દિલ્હીથી જ્યારે અમે હસ્તિનાપુર જ ગયા ત્યારે આ પ્રદેશના જૈનોને સમાચાર મળેલા, તેમાં બહોદતું મહાજન હસ્તિનાપુર વિનંતી માટે આંચું અને અમે જવાની હા પણ પાડી. અનુક્રમે મુશ્કેલીથી પણ અમે સરધના આંચા. અહીં દિગંબર જૈનોના ઘર ઘણાં છે પણ શ્વે. ઘર એક પણ નથી. શ્વે. સાધુને ઉતરવાનું સ્થાન પણ નથી મળતું. કદર દિગંબરી જૈનો છે એમાં અમે ત્યાં ગયા. બહોદવાળા ત્યાં આંચ્યા હતા. અહીં અગ્રવાલોની વસ્તી છે, તેમાં દશા-વીશાના અને વૈષ્ણવ અને જૈનોના પણ ભેદો છે. દશા અગ્રવાલોનાં ઘરનાં જિનમંદિર છે—હતાં તેમાં વીસા દિગંબર જૈનોએ તેમને ધન અને સત્તાના મદથી મંદિરના પૂજન આદિના હક્કો રદ કરી માત્ર શુદ્ર જેવા ગણ્યા. તેમના હાથનું જળ લગવાનને ન ચઢે એ તો હતું જ, તેમાં તેમના હાથનું પાણી પણ ન પીવું, હોઠા પાણી બંધ કર્યાં અને મંદિર છુટવી લીધાં. હવે દશા જૈનોએ વૈષ્ણવ અને આર્યસમાજ તરફ લક્ષ્ય દોડાંચું. આર્ય સમાજ તૈયાર જ હતો. મુખ્ય મુખ્ય અગ્રેસરોએ તો આર્યસમાજના સિદ્ધાંતો સ્વીકારી વ્યવહાર પણ તે મુજબ જ રાખ્યો છતાં તેમાંય મતભેદ હતો અને એમના ભેદે કલુષિત વાતાવરણ ઉત્પન્ન કર્યું હતું.

આપસમાં કલેશ, ઈર્ષ્યા અને કુટ વધી. અમે ત્યાં ગયા ત્યારે બપોરે

૧ આ હસ્તિનાપુર ડેઠ અમને બીનૌકી જતાં વચમાં બરણાવા ગામ આવે છે ત્યાં સુધી તેની હદ છે એમ કહેવાય છે. અહીં લાખા મહેલ છે જે તદ્દન લાખનો બનાવવામાં આંચો હતો. પાંડવો અહીં રાત્રે સુતા હતા અને પછી મહેલ આળી નાંખવામાં આંચો હતો. પાંડવો અહીંથી નાસી નદી કિનારે થઈ અન્નપ્રસ્થાન ગયા હતા. તે સ્થાન, તે નદી બંધુ બનાવવામાં આવે છે. લગભગ હસ્તિનાપુરથી ત્રીસ માઈલ આ સ્થાન દર્શો. અત્યારે આ લખામહેલ મસિદ બનેલ છે. બરણાવા ગામના મુસ્લિમ વિદ્યાર્થી કુરાન ભણે છે. એક વૃદ્ધ મૌલવી ભણાવે છે આમાં કેટલું સાચું છે એ નક્કી કરવું મુશ્કેલ છે. અમે પણ સ્થાન જોયું હતું પણ નિશ્ચય કેમ થઈ શકે ?

અમારી પૂર્વદેશની તીર્થયાત્રા.

૧૮૩

જ તે ઝઘડો ઉઠ્યો પરંતુ શાસનદેવ અને ગુરૂદેવની કૃપાથી બધું જલ્દી શમી ગયું. બધા આપસમાં મળ્યા ઉપદેશ શરૂ કર્યો. મંડન પદ્ધતિએ માત્ર જૈન કર્તવ્ય, મનુષ્ય કર્તવ્ય વિષય ચલાવ્યા. ઉપદેશની અસર થઈ. રાત્રે શ્રવે. દિ. ની મુખ્ય મુખ્ય વિગતો, આચારવિચાર સમજાવ્યા. બરાબર ત્રણે સમય સહવાર, બપોર અને રાત્રિ ઉપદેશ-ચર્ચા ચાલુ રાખ્યાં. દિ. પડિતો અને શ્રીમંતો પણ આવતા. ઉપદેશમાં ક્યાં તફાવત છે તે જોઈ ઝઘડવા ધંધલતા પણ અમે તક જ ન આપી. અહીં ઉપદેશ બરાબર ચાલુ હતો. આપસમાં ઝઘડો મટાડ્યો. બધાએ શ્રવેતાંબર મૂર્તિપૂજક ધર્મ સ્વીકારી વાસક્ષેપ લીધો. આબાલવૃદ્ધ બધાય બહુ જ ખુશી થયા. સત્યધર્મની પ્રાપ્તિથી ઘણા જ આ-હૂલાદ થયો. ૩૦ થી ૩૫ ઘર આપણાં શ્રવે. મૂ. બન્યાં ત્યાંથી ખીવાઈમાં પણ ગયા અને થાનકમાં પ્રથમ જ મૂર્તિપૂજક સંવેગી સાધુ ગયા હતા-અમને ત્યાં લઈ ગયા. ત્રણ કલાક ઉપદેશ ચાલ્યો. ઘણા પલળ્યા. અનુક્રમે આ શુદ્ધિચક્ષુની બધે બરાબર પડી ગઈ. દિ. ચમક્યા. અમારી સાથે તકરાર કરવાનું બાતુ શોધતા પણ અમે સાવધાન જ હતા. ઉપદેશમાં મંડન પદ્ધતિએ જૈનતત્ત્વજ્ઞાન જ આપતા. કોઈ પણ વિવાદગ્રસ્ત વિષયને સ્પર્શતા જ નહિ અને ચર્ચામાં બધું ચાલતું. શાંતિ અને સંયમ મુખ્ય રાખ્યાં હતા. પ્રશ્નો એવા વિચિત્ર કરે કે માણસને ગુસ્સો સ્વાભાવિક આવે પરંતુ અમે તો બસ ઉત્તર આપવો અને શાંત કરવા એજ વાત રાખેલી. દિગંબરોમાં પણ શ્રવે. સાધુઓની વિદ્વત્તા ત્યાગ અને નિસ્પૃહતાની છાપ પડી. પછી તો બાગપટમાં પાંચ ઘર, મલકપુરમાં દશ ઘર અને ખેકડામાં ૩૫ ઘર તૈયાર છે. ઉપરના ગામવાળાઓ એ વાસક્ષેપ લઈ શ્રવે. મૂ. પક્ષા બન્યા છે. હવે ત્યાં મંદિર, ઉપાશ્રય અને પાઠશાળા માટે મદદની જરૂર છે સરઘનાતેમાં મુખ્ય કિલ્લો ગણાતો. એ કિલ્લાના છિદ્રથી દિ. સમાજ બહુ જ ચોક્યો. એક બ્રહ્મચારીજીએ ત્યાં જઈ સત્યાગ્રહ કર્યો. તમને દસ હજાર રૂપિયા અપાવું, તમો નવું મંદિર કરો પણ શ્રવેતાંબર ન બનો. ત્યાંના લાઈઓએ સપ્રેમ કહ્યું: બાપ અને ગુરૂ એકજ હોય. તે બધા હલવાઈ કંદોઈ છે-તેમનો માલ ન લેવાનો ઠરાવ કર્યો છે પણ તેઓ મક્કમ છે. હજી ખીજાં પાંચસો ઘર આપણા થવાને તૈયાર છે. દિગંબર વીસા પણ શ્રવેતાંબર બનવા તૈયાર છે. બધાય સરઘનાના મંદિરની રાહ જુએ છે.

બડોદમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીના ઉપદેશથી દશા અચવાલોએ પણ શ્રવે. મૂ. ધર્મ સ્વીકાર્યો છે. બધાય પક્ષા અને લકત છે. ત્યાં વિશા-

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૩ થી શરૂ.]

સેવા અર્પણ કરનારાઓનો અભાવ.

જૈન કોમમાં કોઈ કોઈ ઠેકાણે એવું પણ વાતાવરણ ફેલાતું જેવામાં આવે છે કે જૈન કોમના લાખો રૂપીઆ કેળવણી પાછળ દરવરસે ખર્ચાતા

લમંદિર અને ધર્મશાળા બની ગયેલ છે. એકાદ વર્ષમાં પ્રતિષ્ઠા થશે. અહીં સ્થાનકમાર્ગી પણ છે. તે લોકો જિનમૂર્તિ નથી માનતા પરંતુ તેમના જ મૃત સાધુઓ અને સાધવીઓના સ્તુપ ને ચરણ પાદુકા ને તેમના ફોટાઓને નમે છે અને માનતા માને છે અને ધીનો દીપક, ધુપ, પુલ અને નૈવેદ્ય પણ ચઢાવે છે. બડોદમાં ગામ બહાર દક્ષિણમાં બે સ્તુપ-અહીંના લોકો જેને નિસિહીયા કહે છે બે સ્તુપ છે. દશ પુટ ઉંચાઈ છે ઉપર નામ છે તપસી પૂરનચંદ્રજી ૧૯૭૭ ખીજી બાજુ પૂજા મંગલસેનજી ૧૯૭૭ ખીજી સ્તુપમાં સતીરૂપોજી ૧૯૪૦ ઉપર અષ્ટ કોણ છે. અકેક ખુણા ત્રણ વેંત અને ચાર આંગળ પહોળો છે. પછી પબ્લીક ગાર્ડનમાં બગીચામાં સ્તુપ છે દશ ફુટ ઉંચા છે ઓ. જરસીરામજી મહારાજ સાલ બરાબર નથી વંચાતી. આવી જ રીતે આશામાં સ્થાનકવાસી પ્રસિદ્ધ સાધુ રતનલાલજીની તથા આર્યાજીની પણ પાદુકા છે. આ તો આપણી દાદાવાડીમાં જ છે તેમજ અંબાલામાં પણ સ્થાનકવાસી સાધુઓની પાદુકા છે. ફોટા તો પાર વિનાના પૂજ્ય છે. માત્ર જીન વરેન્દ્રની મૂર્તિ માનવામાં જ પાપ છે ? શું કાળ આવ્યો છે છદ્મસ્થ અદ્યક્ષ ગુરના ફોટા, પાદુકા અને સ્તુપ વંદનીય માત્ર જીનમૂર્તિ વંદનમાં પાપ ! અહીં નવકાર મંત્ર આજો ગણે છે અને મત્થેણ વંદામિ કહે છે. ગુજરાતમાં તેમ નથી ત્યાં તો અર્ધો નવકાર અને વાંદું મહારાજ કહે છે. અહીં સ્વામીવાત્સલ્યના જમણમાં મહાપાપ માને છે. આપણા તરપૂથી સ્વામીવાત્સલ્ય હોય તો તેઓ ન આવે. સ્વામીવાત્સલ્ય નામ ન હોય તો આવે. દિલ્હી, આગ્રા અને યુ.પી.માં બધું આવું જ છે.

આ પ્રદેશમાં નવા જૈનો વધારી અમે દિલ્હી આવી ચોમાસું કર્યું. અહીં પણ ગન્તુરનું ડેપ્યુટેશન આવ્યું હતું, તેઓ પણ શ્વેતાંબરી બનવા તૈયાર છે અને આ યાત્રા અહીંજ સમાપ્ત કરે છે.

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તીવિષયક દશા.

૧૮૫

હોવા છતાં, સેવાલાવી મનુષ્યો કેમ બહાર આવતા નથી? તે બાબત કેટલેક અંશે સત્ય છે; કારણ કે આપણામાં કેળવાયેલા વર્ગમાં પણ આત્મભોગ આપી સેવા અર્પણ કરનારી વ્યક્તિઓ તત્પર હોય તેવું જોઈ શકાતું નથી. મારા છેલ્લા પચીસ વર્ષના બહાર જીવનના અનુભવ પછી જણાય છે કે આવી સ્થિતિમાં પણ કદાચ સામાન્ય સ્થિતિનો માણસ સેવાની પ્રવૃત્તિમાં જોડાય તો ઘણીવાર મશ્કરીરૂપ ગણાય છે અને કોઈ કોઈ વાર પ્રવૃત્તિ સ્વીકારનાર હુનિ-આની દૃષ્ટિમાં કદાચ આગળ દોડી જવા ઇચ્છતો હોય એવું પણ કોઈને જણાય છે. કોઈ કોઈ વાર ખરી-ખોટી આંતરદૃષ્ટિથી સમાજને સેવાની પ્રવૃત્તિની પાછળ ડોકીઆ કરતો સ્વાથ દેખાય છે. કોઈ કોઈ વાર એમ પણ બને છે કે પ્રવૃત્તિના અગ્રેસર અગર તેનાથી બે પગલા ઉંચા બેઠેલાને એવું લાગે છે કે પોતે જે નથી કર્યું તે બીજું કોઈ કરી બંધ અને હુનિઆની દૃષ્ટિમાં કલ્પિત ઇનામ લઈ બંધ તો પોતાની ખુદ્દિ પર તેથી અમુક પ્રકારનો આક્ષેપ આવે છે. આવી આવી અનેક જાતની મુશ્કેલીઓ વચ્ચે સામાન્ય માણસથી પ્રવૃત્તિનું સેવાકાર્ય હાથ ધર્યા પછી પણ મુંઝવણ રૂપે થઈ પડે તો જૈન કોમમાં સેવાના ક્ષેત્ર માટે કયાં સ્થાન છે? તે વિચારીણ્ય પ્રશ્ન છે. કોઈ કોઈ સ્થળે મોટી મોટી કમીટીઓ અને હોદ્દાદારોની સંખ્યા પણ વધુ પ્રમાણમાં હોય છે અને તેવે ઠેકાણે પ્રાપ્ત કરીને બધાઓ સેવા અપણું કરનારાઓ હોવાથી એમ પણ અનુભવ થાય છે કે “સત્તા અને સેવા” વચ્ચે દારૂણ યુદ્ધ થાય છે અને જેમાં કાંઈ સ્વાર્થ હોતો નથી. એવા સેવાના કાર્યમાં પણ આવી જાતની લાવનાને લીધે દીવાદાંડીની માફક પ્રકાશ ફેલાવવાને બદલે લાલ બત્તી આડી ધરવામાં આવે છે. તેને લીધે જ જે સેવાનું કાર્ય હાથ ધર્યું હોય છે તેનો અવળી ગતીએ ઉપયોગ થવાથી સેવાલાવ વેડફાઈ બંધ છે અને જે જનસમાજનું હિત કરવા આપણે બેઠા હોઈએ છીએ તેના મૂળમાં જ આપણે ઘા કરીએ છીએ, તે વસ્તુ ઉપરના સંજોગોમાં આપણે ઘણીવાર વીસરી જઈએ છીએ અને આવા ખીનસ્વાર્થી કાર્યોમાં પણ પ્રમાણિક મત-ભેદોના ઉકેલ લાવી શકતા નથી, તેથી જ સેવાના કાર્યનો વિશાળ દૃષ્ટિથી જન-સમાજનું હિત કેમ સચવાય અને અંગત માન્યતાઓને બહાર સેવાના કાર્ય સાથે સંલગ્નને કોમના સાર્વજનિક હિતને નુકશાન ન પહોંચે તે કોમના નેતાઓ અને અગ્રેસરોએ વિચારવા જેવું છે.

વસ્તી ગણતરીની જરૂરીઆત.

આપણને આપણી કોમનો વર્તમાન સ્થિતિનો અભ્યાસ બહુ જ થોડો

મારવાડમાં જૈનોની કેળવણી વિષયક આધુનિક સ્થિતિ.

અમારી મારવાડની યાત્રામાં થયેલો અનુભવ.

સં. ૧૯૭૬ ની સાલમાં જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સના સાઠડીનાં અધિવેશન સમયે મારું મારવાડમાં આવવાનું બનેલું, અને તે સમયે જ્ઞાસુવૃત્તિથી આ દેશનાં કેટલાંએક ગામડાઓમાં ફરવાનું મને સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું. અહીંનાં પ્રાચીન જૈન મંદિરો તથા તીર્થો, આ દેશની અતુલ જૈન સમૃદ્ધિ અને જૈનોનાં ગાઢ વસ્તીપ્રમાણની સાક્ષી પૂરો રહ્યા હતા. રાણપુર-સુછાળા મહાવીર-નાડોલ-નાડલાઈ-વરકાણા-કોરટા આદિનાં ઠરેડોની લાગતનાં જૈન મંદિરો જોતાં સર્વ કોઈને એમજ પ્રતીતિ થતી હતી કે પૂર્વકાળમાં આ પ્રદેશ જૈનમય જ હોવો જોઈએ, અને જૈનોની અત્યારની પણ મહાજન અને પંચ તરીકેની ગણતરી એમજ લાન કરાવે છે કે રાજકાર્ય તેમજ ગામશાહી પંચ પંચાયતી આદિ મુખ્ય કાર્યોમાં જૈનોની જ પ્રાધાન્યતા હતી.

કાળ બદલાયો. જે દેશમાં યશોભદ્રસૂરિ, માનદેવસૂરિ, વિજયસેનસૂરિ આદિ સરસ્વતી-પુત્ર સમા પ્રગાઢ વિદ્વાન આચાર્યો થયા, ધન્નાશા-કર્માશા જેવા

હોવાથી સેવાભાવથી થતા પ્રયત્નો પણ અમુક પ્રણાલીકાબદ્ધ નિયમો કે વ્યસ્થાને બચાવવા ખાતર નિર્થક થઈ જાય છે તેથી આપણી કોમના સળગતા પ્રશ્નો શું છે તે દરેક જણ સમજે અને તેનો નિર્ણય કરવા ઉપાયો યોજે તેવી આકાંક્ષાથી આપણી કોમની વસ્તી ગણતરીની જરૂરીઆત દર્શાવનારો અત્રે ઉદ્ભવ કરવામાં આવે છે, કારણ કે આવી જાતની વસ્તી ગણતરીમાંથી જીવનને સ્પર્શતું સાહિત્ય પ્રગટ થશે, લાવનાવાદી જીવનની ઉત્ક્રાંતિને પૃથ્વી પર ઉતારે તેવો આદર્શવાદ કાઢશે, વ્યવહાર રાહ્યોમાણુસ વ્યવહારના સ્વરૂપો વધુ સરસ રીતે સમજશે, તત્વજ્ઞાનીને જોઈતા સાધનો મળશે, સેવા જીવન શરૂ કરનારને પહેલો પોતે કોમનો આદર્શ નક્કી કરે માટે અત્યારના સંસારમાં માનવજીવનનું નિરીક્ષણ કરવાનું બની શકશે અને તેમાંથી અનેક સેવાના કાર્ય માટેના ક્ષેત્રોમાં પડશે. પ્રવૃત્તિના સિદ્ધાન્તો, કાર્ય કરવાની શક્તિની પ્રેરણા, અંધુલાવનાની લાગણી અને વ્યવસ્થિત સમાજ જીવનના આદર્શો આ બધું પોતાની મેળે માત્ર અભ્યાસથી શીખી શકાશે એટલું જ નહિ પણ આપણું સંસારિક ગૃહજીવન કઈ સ્થિતિમાં છે તેમ જ તેમાં સમાયેલ મુશીબતો નજરે નિહાળશે એટલે આખા દુઃખો દૂર કરવા માટે બનતું થશે.

મારવાડમાં જૈનોની કેળવણી વિષયક આધુનિક સ્થિતિ.

૧૮૭

ધર્મપ્રેમી લક્ષ્મીપુત્રો જે દેશમાં વસતા હતા ત્યાં સરસ્વતી દેવીની ઉપાસના ભૂલાતાં, અવનતિનાં ચિન્હો દૃષ્ટિગોચર થવા લાગ્યા અને ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, દક્ષિણ આદિની હાલની ઓસવાળ, પોરવાળ, શ્રીમાલ આદિ જૈન જાતિયોની જન્મદાત્રી મરૂભૂમિમાં ઉત્તરોત્તર જૈનત્વનાં પૂર ઓસરવા લાગ્યા અને એટલી બધી ક્ષતિ થઈ જવા પામી કે આજ રૂપીયામાં જે આની માત્ર જૈન વસ્તી રહી છે અને જૈનોથી ઉભરાતા શહેરો જૈનો વિનાનાં ઉજ્જડ જેવા બની ગયા છે. જૈનોની અપૂર્વ જોહોજલાલીનાં ચિન્હ સ્વરૂપ અરિહંત દેવોનાં લગ્ન જૈન પ્રાસાદો વેરણ અને કેટલેક ઠેકાણે અપૂજ્ય હાલતમાં એકલા પડ્યા છે.

અત્યારનાં મારવાડની આ પરિસ્થિતિનો કટુજાનક હેવાલ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીએ કોન્ફરન્સનાં આ અધિવેશન સમયે પધારેલ કચ્છી-કાઠિયાવાડી, ગુજરાતી અને દક્ષિણી પાઘડીઓને હૃદયંગમ શબ્દોમાં સંભળાવ્યો હતો અને તેઓને પોતાની જન્મભૂમિની તથા જન્મભૂમિમાં વસતા જૈન લાઇઓની સંભાળ લેવા પ્રેરીત કરતા તેઓશ્રીએ આ સ્થિતિનું એક માત્ર મુખ્ય કારણ વિદ્યાવિહીનતા બતાવેલ. તેઓએ આગળ ચાલતા જણાવેલું કે મરૂભૂમિની અજ્ઞાનતા તમારા બધાથી છાની નથી. અહિંનાં શ્રાવકો વહીખાતાનાં જ્ઞાન માત્રથી જ કેળવણીની ઇતિશ્રી માને છે. અત્રેની પ્રબળ નથી ધર્મનું જ્ઞાન, નથી કર્તવ્યકર્તવ્યનું જ્ઞાન, તેમ નથી તેમને ધર્મ, જાતિ અને દેશનું અભિમાન. અને આ બધાની સંભાવના હોય પણ ક્યાંથી? જ્યાં કેળવણીનો છાંટો સરખોય ન હોય ત્યાં ઉપરોક્ત વાતો આકાશ-કુસુમવત્ છે. ગુજરાત-કાઠિયાવાડ આદિ દેશોમાં જ્યારે ગામડે ગામડે અછૂતો માટે પણ સ્કુલનાં સાધનો છે ત્યારે આ દેશમાં મોટા ગણાતા સાદડી જેવા જૈનોનાં એક હજાર ઘરની વસ્તીવાળા શહેરમાં પ્રાથમિક શાળાનાં પણ દર્શન દુર્લભ છે તો પછી બીજા ગામની શું દશા હોય તેની કલ્પના સહજ થઈ શકે તેવી છે; પરંતુ યાદ રાખશો કે જેમ બીજા પ્રદેશોમાં અછૂતોની અજ્ઞાનતા અને અનાથદશાનો લાલ લઈ અન્ય ધર્મીયો, કે જેમનાં ધર્મનું નામનિશાન પણ આ દેશમાં નહોતું તેમણે પોતાના વસ્તીપ્રમાણનો વધારો કર્યો અને એવા ધર્મના ઉપાસકોની સંખ્યા લાખો ઉપર વધતી ચાલી છે તે જ સ્થિતિ આ દેશમાં જૈનોના સંબંધમાં થવી શરૂ થઈ છે. અન્ય ધર્મીઓના છૂપા થાણાઓ આ દેશમાં સ્થાપિત થઈ ચૂક્યા છે અને આવા જ કારણોએ જૈનોથી ઉભરાતો આ દેશ અત્યારે મુઠીભરની સ્થિતિમાં આવી પડ્યો છે, છતાં પણ આ મુઠીભરને પણ આસ થતા બચાવવા હોય તો સવેળા

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચેતો, તેમને ન્યાતિ, જાતિ અને ધર્મના ગૌરવને ઓળખાવનારા સાધનો આપો, નહિં તો કાળનાં ધસારા સાથે બહુ જ ટૂંકા સમયમાં આ પ્રદેશ જૈનો વિનાનો થઈ જશે અને મેવાડ આદિ દેશોમાં જેમ બન્યું છે તેમ સારસંભાળ લેનારાઓનાં અભાવે જૈન મંદિરો ઉજ્જડ બનશે અને દેવમંદિરોનો ઉપયોગ ન કરી શકાય તેવા કાર્યોમાં થવા માંડશે.

સભામાં ઉપસ્થિત દેશધર્મની દાઝવાળા ગોલવાડ પ્રાન્તીય આગેવાનોને આચાર્યશ્રીનું લાખેલું આ પ્રાન્તનું લયંકર લવિષ્ય તાદ્રશ્ય સમજાયું અને તેઓએ લવિષ્યની લયંકરતામાંથી બચાવવા આચાર્યશ્રીને પ્રાર્થના કરી અને સહાયકની માગણી કરી. સહાયકની માગણીથી આચાર્યશ્રી પણ મુંઝવણમાં પડ્યા, પરંતુ દેશનું લાવી પણ લક્ષ બહાર કાઢી શકાય તેમ નહતું. તેઓશ્રીએ દયાજનક શબ્દોમાં કહ્યું: હજી પણ લક્ષ્મીદેવીની કૃપા તમારા ઉપર છે પરંતુ તેનો સદ્વ્યય તમારામાં નથી. તમારી લક્ષ્મીનો પ્રવાહ હવે માત્ર લાડુ ઉડાવવામાં નહિં કરતાં તમારા દેશમાં સ્થળે સ્થળે વિદ્યામંદિરો સ્થાપવામાં કરો, તમારા બાળકોને સદ્ગુણ આપો અને ધર્મ તેમજ મનુષ્યત્વનું જાન કરાવો. થોડા સમય માટે હું તમારી સાથે જ છું અને પછીથી આ લલિત (પંન્યાસજી લલિતવિજયજી) તમોને માર્ગદર્શક અને સહાયક બનશે.

આ સમયે પંજબની પરિસ્થિતિ તાદ્રશ્ય થઈ. પંજબમાં જૈનત્વનું ભુસાતું નામ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્યદેવશ્રી વિજ્યાનંદસૂરિજીએ ટકાવ્યું, આચાર્યશ્રીની અંતિમ સ્થિતિમાં પંજબી લાઈઓએ કર્ણુજનક શબ્દોમાં અરજ કરી હતી કે આપની પાછળ અમારી સંભાળ કોણ લેશે ? તે વખતે સદ્ગત ગુરૂદેવે ~~વહી~~ તમારી સંભાળ લેશે એમ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા. અને આજ સુધી તેઓશ્રીએ તે આજ્ઞાનું પાલન કર્યું. ગુજરાતી સાધુને જેમ પંજબનો ભાર સોંપાયો તે જ પ્રમાણે પંજબી સાધુને મારવાડનો ભાર સોંપાયો અને પં. શ્રી લલિતવિજયજીએ ગુરૂઆજ્ઞા શિરોધાર્ય કરી.

આચાર્યશ્રીએ દેશભરમાં પરિભ્રમણ શરૂ કર્યું અને દેશભરને ઉપયોગી એવા એક વિદ્યામંદિરની સ્થાપના નિમિત્તે રૂા સાડાત્રણ લાખનું ફંડ લખાવ્યું પરંતુ દેશનાં ભાગ્ય વિકસવાને હજી થોડો અંતરાય હતો. સંઘમાં નજીવા કારણે મનોમાલિન્ય થયું અને આચાર્યશ્રી આવશ્યક કાર્યોને કારણે પંન્યાસજીને સમાધાનનું કામ સોંપી અન્યત્ર વિહાર કરી ગયા.

મારવાડમાં જૈનોની કેળવણી વિષયક આધુનિક સ્થિતિ. ૧૮૬

પંન્યાસજીની મુંઝવણ વધી. આ તેમની આકરી કસોટીનો સમય હતો. અબજોએ અપરિચિત અજ્ઞાનાવૃત્ત દેશ ! શું કરવું તેની સુઝ પડે નહિ, પરંતુ પ્રભુનાં નામ ઉપર, ગુરૂદેવની આજ્ઞાનાં બળ ઉપર ઝંપલાવ્યું અને ગમે તે પ્રકારે ગુરૂદેવનો પરિશ્રમ વ્યર્થ ન જાય તે માટે ગામે ગામ ફરવા માંડ્યું અને આગેવાનોને વચન આપેલા દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરવાને સમજાવ્યાં. તેનાં ફળસ્વરૂપ પ્રાન્તીય કેળવણી ફંડની વ્યવસ્થા પોતપોતાના ગામમાં કરવા નક્કી થતાં સાદડી, ખુડાલા, બાલી આદિમાં વિદ્યાલયો સ્થાપિત કરવામાં આવ્યા અને બીજા ગામોએ પણ પ્રાથમિક શાળાઓ પોતાના ગામોમાં ખોલી.

આટલું થવા છતાં પણ પંન્યાસજીને આચાર્યશ્રીની પ્રાન્તીય વિદ્યા-મંદિરની લાવના સફળ કરવાની તાલાવેલી હતી જ. છ વર્ષના અથાગ આંદોલન પછી તેમને તેમાં સફળતા મળી અને પરિણામરૂપ આચાર્યદેવની અનુમતિથી વિના પૈસે, વિના મકાન અને નામ માત્રનાં માગ્યા વિદ્યાર્થીઓથી શ્રી વરકાણાજી તીર્થ પર શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલયની પ્રાન્તીય આગેવાનોની અનુમોદનાથી સ્થાપના કરવામાં આવી. આ જ આ સંસ્થા હાઈસ્કુલ સુધી પહોંચવાની તૈયારી કરી રહી છે. સંસ્થાદ્વારા આજ સુધીમાં અનેક બાળકોએ ધાર્મિક જ્ઞાન સાથે વ્યવહારિક કેળવણી પણ સંપાદન કરી છે અને લગભગ ૨૦૦ વિદ્યાર્થી આજ લાલ લઈ રહેલ છે.

અનેક આઘાત-પ્રત્યાઘાત વચ્ચે આ સંસ્થાના મૂળો ઉંડા ગયા પછી એક જ જ્ઞાન-બળીયાથી સમસ્ત દેશને સુવાસ પહોંચાડી શકાય નહિં એમ અનુભવી પંન્યાસજી મહારાજે દેશનાં બીજા ખુણા તરફ દ્રષ્ટિપાત કર્યો અને ઉમેદપુરમાં આવા બીજા જ્ઞાનોદ્યાનની સ્થાપના કરી અને શ્રી પાર્શ્વનાથ ઉમેદપુર જૈન બાળાશ્રમ નામ રાખ્યું. આજ તે સંસ્થાદ્વારા ૧૨૫ વિદ્યાર્થી જ્ઞાનનો આસ્વાદ લઈ રહ્યા છે.

પેપરોમાં આ હકીકતો હું રસપૂર્વક વાંચતો અને ગુરૂ આજ્ઞાધારક પંન્યાસજીને મનોમન ધન્યવાદ આપતો. તદુપરાંત પેપરોમાં આવતા આ પરિશ્રમી, નિસ્વાર્થ સેવક સામેના આક્ષેપો પણ હું વાંચતો ત્યારે મને વાસ્તવિકતા નજરે જોવાની સ્વાભાવિક ઇચ્છા થઈ આવતી પરંતુ વ્યવહારિક શક્તિઓને અંગે અનેક અડચણો આવી પડતી અને તીવ્ર ઇચ્છા હોવા છતાં મારાથી બહાર નીકળી શકાયું નહિં અને મારા મનનાં મનોરથ મનમાં જ રહી ગયા હતાં.

આખરે મારી લાવના પાર પડી. ચાલુ સાલે કારતક માસમાં શ્રી કેશરી-ચાળની યાત્રા નિમિત્તે મારે બહાર નીકળવાનું થયું અને પંદર વરસ બાદ પણ મારવાડમાં ફરવાનો લાલ મળ્યો. હું પંચતીર્થીનાં પ્રથમ તીર્થે વરકાણાજી આવ્યો અને મંદિરજીનાં મંડપમાં બેસી ઉપર ઉત્તરાસન નાંખી બેસી બાળવિદ્યા-ર્થીઓને વિધિપૂર્વક પ્રભુદર્શનનો લાલ લેતાં જોયા ત્યારે મારું મન પુલકિત બન્યું અને આ બાળકોની સાથે આખો દિવસ રહીને તેઓની દિનચર્યા વિગેરે નજરે નીહાળવાનું નક્કી કર્યું. આખા દિવસના રોકાણમાં હું અનેક બાળકોને મળ્યો. તેમની ધાર્મિક લાવનાઓની વિવિધ પ્રકારના પ્રશ્નોથી પરીક્ષા કરી. નાનાં નાનાં સુકોમળ બાળકો પ્રભુપૂજા, વૃત્તનિયમ, સામાયિક, પ્રતિક્રમણ આદિ ગહન વિષયોનાં મધુર જવાબ આપતા ત્યારે બંને મહાત્માઓનાં ઉપકારને વશ થઈ મારું મસ્તક નમી જતું. બાળકોની હંમેશની નવકારશી, તિવિહારની પ્રતિજ્ઞા, જમવા વખતની અપૂર્વ શાંતિ, ત્યાગવૃત્તિ, ક્રિયાકાંડ તરફની અભિ-રૂચી, અષ્ટમી-ચતુર્દશી આદિ પર્વતીથિઓના તેમના લીસ્ટ વિગેરે જોઈ મને બહુ જ સંતોષ થયો. વ્યવહારિક કલાસો પણ જોયાં પરીક્ષાનાં પરિણામો પણ તપાસ્યા અને મારી ખાત્રી થઈ કે આ સંસ્થામાંથી નીકળતા લવિષ્યનાં સમાજ-સેવકો દેશનો, ધર્મનો, ન્યાતિનો અને પોતાના આત્માનો જરૂર ઉદ્ધાર કરશે આઉપરાંત વધુ સંતોષતો શ્રી વરકાણાજી તીર્થનો આ મહાત્માઓના ઉપદે-શથી શરૂ થએલો જીર્ણોદ્ધાર જોઈને થયો અને પ્રતીતિ થઈ કે મહાત્માઓ જ્ઞાનોદ્ધાર સાથે તીર્થોદ્ધારને પણ ભૂલ્યા નથી.

આ પછી ઉમેદપુરના બાળાશ્રમને પણ જોવાનું મન થઈ આવ્યું. આ બાળસંસ્થા પણ વરકાણાજી વિદ્યાલયનું બરાબર અનુકરણ કરી રહી હતી. પંચાસજી મહારાજની બાળકો તરફની અમિદ્રષ્ટિ, દ્રવ્ય વિનાની સંસ્થા તરફ તેમની અપૂર્વ કાળજી જોઈ સ્વાભાવિક સાંકેતે તેમનાં તરફ માન ઉત્પન્ન થયા વિના રહે નહિ.

તીર્થયાત્રા નિમિત્તે ગામડામાં ફર્યો, સ્થળે સ્થળે સંસ્થા-ઓનાં લાલ લીધેલા યુવાનો મળ્યા. નાની-મોટી સ્કૂલો, લાયબ્રેરીઓ પણ ઉપરોક્ત મહાત્માઓના પ્રયાસથી સ્થાપિત થએલી જોઈ અને જે દેશની પરિસ્થિતિ પંદર વરસ પહેલાં જોઈ હતી તે જ દેશ આજે ધાર્મિક સુસં-સ્કારથી નવપલ્લવિત જોયો.

વર્તમાન સમાચાર.

પંળ્યમાં આદર્શ દીક્ષા મહોત્સવ.

ખીનોલી જીલ્લા મેરઠાનવાસી બાબુ કીર્તિપ્રસાદ જૈન પ્લીડર બી. એ. એલ.એલ. બી. ભૂતપૂર્વ માજી ગવર્નર શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુલ, પંળ્ય-ગુજરાંવાલાના લઘુભાઈ વડીલ રિસાલસિંહજીની સુપુત્રી નામે ચંદ્રકિરણની દીક્ષા પોતાના શ્વસુરપક્ષ તથા ૧૫૮૫૬૫ની સમક્ષ સર્વાનુમતિએ શહેર લાહોર પંળ્યમાં સ્વર્ગવાસી જૈનાચાર્ય ન્યાયાંબોનિધિ ૧૦૦૮ શ્રી મદ્વિજ્ઞ્યાનંદસૂરિના પટ્ટધર શ્રી વિજયવલ્લભસારના શિષ્ય પંન્યાસજી શ્રી વિદ્યાવિજયજીના હાથે વૃદ્ધસ્થવિર સાધુમહારાજ શ્રી સુમતિવિજયજી આદિ સાધુગણ તથા પંળ્યના શ્રીસંઘ સમક્ષ ઘણી ધૂમધામથી માહાશુદ્ધિ પાંચમ ૧૯૯૧ તા. ૮-૨-૧૯૭૫ ના દિવસે આનંદપૂર્વક થઈ છે.

દીક્ષા લેનાર જીલ્લા પોતાના દ્રવ્યનો કેવો સારો સદુપયોગ કર્યો છે જે સાદર અનુકરણીય હોવાથી નીચે જાહેર કરવામાં આવે છે. ૧. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુલ પંળ્ય. ૨૦૦). ૨. શ્રી આત્માનંદ જૈન હાઇસ્કૂલ અંબાલાસીરી. ૧૦૦). ૩. શ્રી આત્માનંદ જૈન હાઇસ્કૂલ માલેરકોટલા ૫૦). ૪. શ્રી આત્માનંદ જૈનમિડલ સ્કૂલ જંડિયાલાગુ ૩. ૫૦). ૫. શ્રી આત્માનંદ જૈનહાઇસ્કૂલ લુધીઆના. ૫૦). ૬. શ્રી આત્માનંદ જૈનપાઠશાળા હુશીઆરપુર. ૫૦ ૭. શ્રી આત્માનંદ જૈનપાઠશાળા ગુજરાંવાલા. ૫૦). ૮. શ્રી આત્માનંદ જૈનકન્યા-શાળા ગુજરાંવાલા. ૨૫). ૯. શ્રી આત્માનંદ જૈનલવન સમાધિમંદિર ગુજરાંવાલા. ૨૫).

આટલું જોયા પછી પણ મને પૂર્ણ તૃપ્તિ થઈ નહિ. દેશના આગેવાનોને યુવાનોને તથા ઉપરોક્ત મહાત્માઓને હજી પણ વિશેષ પ્રયત્ન કરવાને અને જગે જગે આવા વિદ્યાસ્થાનો સ્થાપિત કરવાને વિનંતિ કરવાની સ્વાભાવિક પ્રેરણા થઈ આવે છે કે જેથી દેશનાં ખૂણા ખૂણામાં જ્ઞાનનો પ્રચાર થાય. લોકો વધુ અને વધુ ધર્મને સમજતા થાય અને દેશ તથા રાજ્યમાં જૈનોનો અવાજ સંભળાય એ જ લાવના. ઇતિહાસ વિશેષ હવે પછી.

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ

સેક્રેટરી

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

અને સ્થાન સેક્રેટરી

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ-પાલીતાણા.

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૦) શ્રી આત્માનંદ જૈનસભા (ઉપાશ્રય) લાહોર. ૨૨૫). ૧૧. શ્રી અમર જૈનહોસ્ટલ (સ્થાનકવાસી) લાહોર. ૧૧) ૧૨. શ્રી શ્વેતાંબર જૈનમંદિર લાહોર. ૨૫). ૧૩. શ્રી દિગંબર જૈનમંદિર લાહોર. ૨૫). ૧૪. શ્રી શ્વેતાંબર જૈનદાદાવાડી દાદાજીનાં પગલાં લાહોર. ૨૫). ૧૫. શ્રી જિનેન્દ્ર ગુરુકુલ (સ્થાનકવાસી) પંચકૂલા જીલ્લા અંબાલા. ૨૫). ૧૬. શ્રી પાર્શ્વનાથ ઉમેદ જૈનબાલાશ્રમ ઉમેદપુર (મારવાડ) ૨૦૦). ૧૭. શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈનવિદ્યાલય વરકાણા (મારવાડ). ૧૦૦). ૧૮. શ્રી દિગંબર જૈનહાર્દસ્કુલ યડોત જીલ્લા મેરઠ. ૫૦૦) “ દીક્ષા લેનાર જીહેનના સદ્ગત પતિના નામથી યોડિંગમાં એક કોટડી બનાવવા નિમિત્તે. ” ૧૯. અંગાલી શ્રી દવાખાના મેરઠ ૧૦૦). ૨૦. શ્રી જૈનપાઠશાળા (દિગંબર) યડોત. ૧૦). ૨૧. શ્રી દિગંબર જૈન યોડિંગહાઉસ મેરઠ ૨૫). ૨૨. શ્રી જૈનમંદિર યડોત ૨૦) ૨૩). શ્રી શ્વેતાંબર જૈનમંદિર ખીનોલી. ૧૦). ૨૪. શ્રી શ્વેતાંબર જૈનમંદિર સરધના જીલ્લા મેરઠ (૧૦). ૨૫. શ્રી શ્વેતાંબર જૈનમંદિર કસર જીલ્લા લાહોર. ૧૦). ૨૬. શ્રી દિગંબર જૈનમંદિર મેરઠ. ૧૦). ૨૭. શ્રી ત્રિપણિલાકાપુરુષ ચરિત્રની છપામણીમાં મદદ. ૨૦૦). ૨૮. શ્રી જીવદયાફંડ (મુંબઈ આદિ). ૨૦૦). ૨૯. પરચુરણ દાન લાહોરમાં. ૮૩).

દીક્ષાનાં ઉપકરણો તેમજ દીક્ષા સમયની પ્રભાવના જીહેન ચંદ્રકિરણના પિતાશ્રી વકીલ રિસાલસિંહજીના તરફથી થયેલ છે.

બાકી દીક્ષાના વરઘોડાનું કામ તેમજ બહારગામના આવેલ સ્વામીભાઈઓની ભક્તિ વગેરેનું દરેક કાર્ય લાહોરના શ્રીસંઘે કરેલ છે.

પંજબમાં થતાં દરેક શુભ કાર્યોનો યશ સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવ ન્યાયાંભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયનાંદસુરિ પ્રસિદ્ધતામ શ્રી આત્મારામજી મહારાજને જ ધટે છે, કારણ કે આખા પંજબ દેશમાં એમનો જ ઉપકાર છે.

પંજબમાં વિચરતાં સાધ્વીજી શ્રી દેવશ્રીજીની ચેલી સાધ્વીજી દાનત્રીજી તેમની ચેલી (વડોદરાના સુપ્રસિદ્ધ રાજ્યવૈદ્ય શ્રીમાન્ હીરાભાઈના સુપુત્ર બાપુભાઈ વૈદ્યનાં સુપુત્રી) માણેકશ્રી તેમની ચેલી પ્રભાશ્રીની ચેલી તરીકે આ જીહેનની દીક્ષા થઈ છે. નામ સુભદ્રાશ્રી રાખવામાં આવ્યું છે. (મળેલું)

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ગૃહચૈત્યનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

જે અપૂર્વ અવસરની શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની ભાઈજીહેનો અતિશય ઉત્કંઠા-પૂર્વક રાહ જોતાં હતાં તે સંવત્ ૧૯૯૧ ના મહા શુદ્ધ ૧૦ ના ધન્યદિને મુંબાપુરી નગરીમાં અતિ આનંદપૂર્વક આવી અને જોતજોતામાં અદસ્ય થઈ ગઈ.

પ્રતિષ્ઠાના પાંચે પુણ્ય દિવસોએ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય પ્રત્યેનો મુંબાઈની જૈન જનતાના હૃદયમાં ગુપ્ત રહેલો સદ્ભાવ કોઈ અજ્ઞ રીતે વ્યક્ત કર્યો અને અનેક આત્માઓના ભ્રમજોનો નાશ કર્યો છે. તે પ્રસંગનું યથાયોગ્ય વિધિવિધાન કરાવવા સાર્ સંચાલકોની

વતંમાન સમાચાર.

૧૯૩

નમ્ર વિનંતિને માન આપી પરમશાન્ત પૂજ્યપાદ પંખજદેશોદ્ધારક આચાર્યવર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી અતિશય ઉગ્ર વિહારનું કષ્ટ સહન કરી પોતાના સુશિષ્ય પરિવાર સમેત મુંઆપુરી પધાર્યા. તેઓશ્રીનું શ્રી ગોડીજી મહારાજના દેરાસરના ટ્રસ્ટીઓ તરફથી થયેલ ભાવભીનું સામૈયું અને સૂરીશ્વરજી પ્રત્યેનો અનહદ પ્રેમ ભવ્ય હતો. તેને બીજે દિવસે શ્રી. ગોડીજી મહારાજના ઉપાશ્રયથી જલ્મત્રા અને પ્રભુને ગૃહચૈત્યપ્રવેશ કરાવવા તથા સૂરીશ્વરજીને શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં લઈ જવા પ્રસંગનો વરઘોડો રમણીય ચટ્ટો હતો. પોતપોતાના યુનિફોર્મમાં સજ્જ થયેલા ઉત્સાહી અનેક ભુદા ભુદા સ્વયંસેવકો અને લોકોના ઇચ્છાને આકર્ષનારો ઇન્દ્રધ્વજ અને રથ વગેરેએ તો વરઘોડાની શોભામાં અવર્ણનીય વધારો કર્યો હતો.

ત્રીજા દિવસનું શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીનું પ્રતિષ્ઠા અને કેળવણીનું રહસ્ય સમન્વયનું વિદ્યાલય ભુવનના સભાગૃહમાં કરેલું પ્રવચન પણ અતિશય રસિક અને બોધપ્રદ થઈ પડ્યું હતું. ખરેખર વલ્લભસૂરિજી મહારાજનો શાન્તદાન્ત સ્વભાવ, ઉદાર વિચાર અને પ્રખર બુદ્ધિશક્તિ ગમે તેવા માણસ ઉપર ઊંડી છાપ પાડે તેવા છે. જે લોકોને શ્રી મુનિસંમેલન વખતે આચાર્યશ્રીની ઉદાર અને સર્વગ્રાહી બુદ્ધિનો અને સમાધાન શક્તિનો પરિચય થયો હશે તેમને ખાતરી થઈ હશે કે સૂરીશ્વરજીમાં સર્વને શાન્ત પાડવાની અતિશ્રમસાધ્ય શક્તિ રહેલી છે.

મહા શુદ્ધિ પ થી ૧૦ સુધીનો મહોત્સવ પાંચ દિવસોનો હતો, અને તે પવિત્ર કાર્યમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ઉમંગી વિદ્યાર્થીઓ પૂરતો સાથ આપી રહ્યા હતા. વિદ્યાર્થીઓ પોતાની જ આત્મોન્નતિ માટે થઈ રહેલ આવી સુંદર પ્રવૃત્તિમાં સહકાર આપે એમાં કશું જ વધારે પડતું નથી. તેમને તો આ અતિઆનંદનો પ્રસંગ હતો કે તેમની વીસ વીસ વર્ષની જરૂરીઆતની મહામૂલી વસ્તુ તેમને મળી રહી હતી.

ખરેખર વિદ્યાર્થીઓના સહભાગ્યે શ્રી. વાસુપૂજ્ય ભગવાન મૂળનાયકજીની પ્રતિમાજી તો ખરેખર જેવી પ્રાચીન છે તેવી જ અલૌકિક છે. તે પ્રતિમાજીની પાછળ આધુનિક જમાનાનો પણ મોટો ઇતિહાસ છે. તે પ્રતિમાજી મૂળ પટણામાં હતાં. ત્યાંથી શ્રી ગોડીજીના મંદિરમાં આવેલાં અને ત્યાંથી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ચૈત્યગૃહને શોભાવવા પધાર્યાં. પ્રભુજીને પ્રતિષ્ઠાવિધિપૂર્વક તખ્તનસીન કરવાનું માન શેઠ જીવાભાઈ મહોકમચંદના સુપત્ની મંજુઆઈને ઘટે છે. તેઓએ ઉદારભાવથી સંસ્થાના આજી કુંડમાં કોઈપણ ગતતી શરત કર્યા વગર રૂ. ૭૧૦૧) ની રકમ ભરેલી તેની કદર કરવા રૂપે સંસ્થાની વ્યવસ્થાપક સમિતિએ તેમને આ પ્રસંગની સર્વે ક્રિયાઓ કરવાની અલબ્ધ તક આપી. એ આખત જેટલી મંજુજીને શોભાસ્પદ છે તેટલી જ સંસ્થાની મેનેજિંગ કમિટિને પણ શોભાપ્રદ બનેલી છે. આ પ્રતિષ્ઠાની ખાસ વિશિષ્ટતા એ હતી કે તે પ્રસંગે કાળજી-પૂર્વક જરા પણ રેશમી કાપડ, કે જે મહાહિંસામૂલક છે=તે કોઈપણ પ્રસંગે બીલકુલ વાપરવામાં નહોતું આવ્યું તથા સ્નાત્રીઓએ શુદ્ધ ખાદીનાં વસ્ત્રો પહેરેલાં હતાં. રેશમી વસ્ત્રનો સદંતર લાગ શ્રી. વલ્લભસૂરીશ્વરજીને આભારી હતો. સૂરીશ્વરજી કેવા સમયજ્ઞ

રિપોર્ટ

શ્રી શંખેશ્વરજી જૈન ભોજનશાળાનો રીપોર્ટ—સં. ૧૯૮૩ થી સં. ૧૯૯૦ સાત વર્ષનો. પ્રાચીન તીર્થોમાં યાત્રાળુઓ વિશેષ આવતા હોવાથી તેમ જ તેવા તીર્થો ધણે ભાગે જંગલમાં કે નાના ગામડા નજીક હોવાથી તેવા પવિત્ર સ્થળોએ જૈનસમાજ તરફથી ભોજનશાળાઓ ખોલાય છે તે ઇચ્છવાન્વેગ છે, એવા આશયથી આ ભોજનશાળા શરૂ થયેલી છે જેથી તેવી જરૂરીયાત પૂરી પાડી છે. હિસાબ ચોખવટવાળો, વ્યવસ્થા યોગ્ય છે. દરેક જૈનબંધુઓએ સહાય કરવા જરૂર છે.

શ્રી જૈન યુવકોદય મંડળ—નો સં. ૧૯૮૧ થી ૮૫ સુધીનો ચાર વર્ષનો રિપોર્ટ લાઇબ્રેરી અને ક્ષી રીડીંગરૂમ વગેરે ઉદ્દેશ પ્રમાણે ધીમી પ્રગતિકાર્ય કરી રહેલ છે. હિસાબ અને વ્યવસ્થા રિપોર્ટ જોતાં યોગ્ય લાગે છે.

શ્રી વર્ધમાન તથા આયબીલ ખાતું-મુબઈ, સં. ૧૯૮૯ એક વર્ષનો રીપોર્ટ—આ ખાતું વ્યવસ્થાપૂર્વક ચાલે છે. દરેક શહેરમાં આવા ઉત્કૃષ્ટ તપવાળા ખાતાની જરૂર છે. અમો તેની વૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

પાટણ જૈન મંડળ બોર્ડીંગ—(છાત્રાલય) વીસમો હેવાલ. પ્રગટ કર્તા મંગળચંદ લલ્લુભાઈ તથા શાહ પત્રાલાલ માણેકલાલ વ્યવસ્થિત રીતે ચાલતી આ સંસ્થાનો આવક જવક હિસાબ વ્યવસ્થા બરાબર છે. ધાર્મિક અભ્યાસક્રમ તેના નિષ્ણાતો પાસે તૈયાર કરાવી ખાસ ચલાવવાની જરૂર છે. ધાર્મિક સંસ્કારની વૃદ્ધિ વિશેષ થાય તેવી પ્રવૃત્તિ ઉપર વ્યવસ્થાપક કમીટીના બંધુઓને વિશેષ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે.

અને ગુણગ્રાહી છે તે બતાવવાને આ તેમજ પોતે પરદેશી ખાંડ અને પરદેશી કાપડનો ખીલકુલ ઉપયોગ નથી કરતા એ બાબત તદ્દન પૂરતી છે. પ્રતિષ્ઠાને અંગે મહાશુદ્ધ ૧૦ મે પ્રતિષ્ઠાના દિવસે ગં. સ્વ. મંગુજીન તરફથી સ્વામીવાત્સલ્યનું જમણ મોટી સંખ્યામાં થયેલું હતું. પ્રતિષ્ઠાને દિવસે કળવણીની સંસ્થાઓના વિદ્યાર્થીઓને શ્રી વિજય-વલ્લભસૂરીશ્વરજીના, સદુપદેશથી શેઠ જીવાભાઈ મહોડમચંદ તરફથી પ્રતિષ્ઠાનિમિત્તનું જમણ અપાવવામાં આવ્યું હતું.

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો

તૈયાર છે ! જલદી મંગાવો તૈયાર છે !!

શ્રી નવપદ્મ મહારાજના આરાધન (ઓળી) ના દિવસો નજીક આવે છે
તેના લાભ લેવાની

એક ઉત્તમ અને અમૂલ્ય તક.

શ્રીપાલરાજનો રાસ.

(સચિત્ર ભાષાંતર, વિધિવિધાન, સ્નાત્રો, પૂજાઓ વિગેરે સહિત)

શ્રી સિદ્ધચક્ર મહારાજનું આરાધન યોગ-ધ્યાન માટે મુખ્ય છે, તો તેના આરાધનના વિધિ વિગેરે આ શ્રીપાળમહારાજના રાસ સાથે આપવામાં આવે તો આ ગ્રંથ વિશેષ ઉપયોગી થાય તેમ ધારી, આ રાસ સાથે નવપદ્મ મહારાજની આરાધના માટે સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ. જેમ શ્રીપાલમહારાજે કરી હતી તે રીતે આ ગ્રંથમાં તે ખંનેનું સંશોધન કરી કાળજીપૂર્વક શુદ્ધ રીતે છપાવવામાં આવેલ છે, કે જેથી તેના આરાધના માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે, તેટલુંજ નહિ પરંતુ તે માટે બીજી કોઈ બુક-ગ્રંથની પણ જરૂર ન પડે અને સ્વયં પોતે નવે દિવસોએ શ્રીનવપદ્મોની અનુક્રમે વિધિ-પૂર્વક ભક્તિ પણ સાથે સાથે કરી શકે તે માટે નીચે પ્રમાણે ત્રણ વિભાગમાં વસ્તુઓ આ બુકમાં ગોઠવવામાં આવી છે.

પ્રથમ વિભાગ.

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ.

૧ શ્રી નવપદ્મનો સામાન્ય અર્થ, ૨ શ્રી નવપદ્મના વર્ણો. ૩ નવે દિવસની ક્રિયાની સમજ જેમાં દરેક પદના જાપ, નવકારવાળી, વર્ણ, કાઉસગ, સ્વસ્તિક, ખમાસમણાં અને પ્રદિક્ષણ, હુહા અને શુણો જાપ કરવા માટે, ૪ રચના, પારણાનો વિધિ, કાઉસગ કરવાનો વિધિ, પરચખાણો. વગેરે, ૫ ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓ.

વિભાગ બીજો.

૧ શ્રીપાળ રાજનો રાસ સચિત્ર ભાષાંતર સહિત.

વિભાગ ત્રીજો.

પરિશિષ્ટો.

૧ બે સ્નાત્રો. (શ્રી વીરવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીદેવચંદજી મહારાજકૃત).

૨ ત્રણ પૂજાઓ (શ્રી ચશોવિજયજી તથા શ્રી પદ્મવિજયજી મહારાજકૃત શ્રી નવપદજીની પૂજાઓ તથા શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત સત્તરભેદી પૂજા (ક)

૩ ઉજમણાનો વિધિ૦ (ખ)

ચિત્રો-છબીઓ—(સત્તર)

ઉપરોક્ત વિષયો ઉપરાંત વિશેષમાં શ્રી નવપદજીનું મંડળ અનેક વિવિધ રંગથી સુશોભિત (૧) તથા શ્રી સિદ્ધચક્રજીનો મોટો ચંત્ર કે જે પૂર્વાચાર્યોએ નિર્દિષ્ટ કરેલ છે તેમજ જે વિદ્યાનુવાદ પૂર્વમાંથી રહસ્ય રૂપે ઉદ્ધરેલ છે કે જેના પૂજનથી મહા સિદ્ધિઓ સંપાદન થાય છે, તેનું સંશોધન કરીને શુદ્ધ રીતે તૈયાર કરેલ છે તે મોટો ચંત્ર (૨) તથા બીજા આ રાસમાં આવેલ હકીકતોને લગતી તેર નવી છબીઓ તૈયાર કરાવેલ છે તે (૧૫) તથા શુદ્ધ ભક્તિ નિમિત્તે બે શુદ્ધદેવાની છબીઓ મળી સત્તર ફોટાઓ વિવિધ રંગોમાં છપાવી આ બુકમાં દાખલ કરી, આ રાસને આકર્ષક, સુંદર અને ઉપયોગી બનાવેલ છે. સુંદર ગુજરાતી મોટા અક્ષરોમાં, ઉંચા કાગળોમાં છપાવી, સુંદર કપડાના બાઇડીંગ-પૂઠા ઉપર પણ શ્રીપાળમહારાજનું મનહર ચિત્ર આપી આ ગ્રંથ સર્વામાન્ય અને પઠનપાઠન માટે રસ ઉત્પન્ન કરે તેવી તેમાં યોજના કરી છે, કે તેવો રાસ અત્યાર સુધી કોઈએ પ્રકટ કર્યો નથી. તેવી બધી જાતની જરૂરીયાત પુરી પાડતાં આવો સુંદર ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં ગમે તેટલા ખર્ચ સામે જોયું નથી. ગમે તેવો છપાવી, ગમે તેટલી કિંમત રાખી વેપાર કરવાની નહૈ. ખાવાની દૃષ્ટિ-ગણતરી નથી, પરંતુ જૈન સમાજ આ રાસનો વિશેષ કેમ લાભ લઈ શકે તેના ધ્યાનમાં લઈ તે ઉંચા કપડાના બાઇડીંગના ગ્રંથના રૂ ૨૦ અઢી રૂપીયા તેમજ સાદું કપડાના બાઇડી ના રૂ ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ ભુદ રાખવામાં આવેલ છે.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—લાલનગર.

શ્રી ઉપયાગી સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર.

(લેખક રા. સુશીલ.)

(રાગરૂપી આગ અને દ્રેષરૂપી કાળાનાગને શાંત કરવામાં જળ અને મંત્રની ઉપમાને યોગ્ય અદ્ભુત, રસક કથા ગ્રંથ.)

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા શ્રીધનેશ્વર મુનિના આ કથાની રચના જૈન કથા સાહિત્યમાં બહુ જ આદરને પાત્ર મનાય છે. વૈરથી ધગધગતા અને રાગમોહથી મૂંઝાતા હોવાને શાંત બનાવવાની કળા, કુશળતા અને તાર્કિકતા કર્તા સૂરીશ્વર મહારાજે આ ગ્રંથમાં અદ્ભુત રીતે બતાવી છે. પ્રાચીન શૈલીએ લખાયેલી આ કથાને બની શકે ત્યાં સુધી આધુનિક શૈલીએ મૂળ વસ્તુ અને આશય એ તમામ સાચવી, સરલ રીતે આ ગ્રંથની રચના કરવામાં આવી છે.

કથારસિક વાચકવર્ગ કંટાળી ન જાય તે માટે પ્રથમ કથા (ચરિત્ર), પછી કેવળી ભગવાનની ઉપદેશધારા અને તે પછી પ્રાસંગિક નૈતિક ઉપદેશક શ્લોકો (મૂળ સાથે ભાષાંતર) સુધાબિંદુ એ પ્રમાણે ગોઠવીને ગ્રંથ આધુનિક પદ્ધતિએ પ્રગટ કરેલ છે.

રસદષ્ટિ, ઉપદેશ, ચરિત્રકથા અને પ્રાચીન સાહિત્યની દષ્ટિએ આ ગ્રંથ એક કિંમતિ અણુમોલ અને અનુપમ ગ્રંથ છે. એન્ડ્રીક પેપર ઉપર સુંદર અક્ષરો અને કપડાના સુશોભિત બાઇડીંગથી અત્યંત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોના મનોહર ફાટાઓ.

નામ.	કિંમત.	નામ.	કિંમત.
શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લગ્નનો વરધોડો ૦-૧૨-૦		શ્રી ગિરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સમવસરણ તથા શ્રેણિક રાત્રની સ્વારી. ૦-૧૨-૦		શ્રી રાજગિરિ-સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ. ૦-૮-૦		છ લેશ્યા.	
શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળ સ્વપ્ન. ૦-૮-૦		શ્રીમધુબિંદુ ૦-૬-૦	
શ્રી ત્રિશક્તિ માતાના ચૌદ સ્વપ્ન. ૦-૮-૦		પાવાપુરીનું જલમંદિર. ૦-૮-૦	
શ્રી ગૌતમ સ્વામી. ૦-૮-૦		સમ્મેતાશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી	
શ્રી સમ્મેતાશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર. ૦-૮-૦		સોનેરી બાઇન્ડીંગ સાથે ૨-૮-૦	
શ્રી રાજગિરિ પચપહાડ ૦-૮-૦		જંજીરીપનો નકશો રંગીન. ૦-૬-૦	
શ્રીપાર્શ્વનાથ પદ્માવતી ૦-૮-૦		નવતરવના ૧૧૫ બેદનો નકશો. રંગીન ૦-૨-૦	
		શ્રી સિદ્ધચક્ર ગ્રંથ. રંગીન બહુજ મોટી સાઇઝ ૦-૬-૦	

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેડ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું. — આવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ સીરીઝના નવા ગ્રંથો.

શ્રી વીતરાગ સ્તોત્ર તથા મહાદેવ સ્તોત્ર.

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યેરચિત ઉપરોક્ત મહાપુરૂષની શતાબ્દિની શરૂઆત તરીકે આ માંગલિક એ ગ્રંથો પ્રથમ મૂળ સંસ્કૃત ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે. તેના સંપાદક આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ છે. તેનું બરાબર શુદ્ધ રીતે સંશોધન વિદ્વદ્વર્યા શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે કરેલ છે. વીતરાગ સ્તોત્રમાં પ્રભુની સ્તુતિ રૂપે વીશ પ્રકાશ (પ્રકરણ) ગુંથ્યા છે. કુમારપાળ મહારાજ નિમિત્તે જ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે આ સ્તુતિરૂપ ગ્રંથ રચેલ હોવાથી કુમારપાળ મહારાજ દરરોજ સવારમાં ઉડી આ સ્તોત્રનો પ્રથમ પાઠ કરતા હતા.

ખીજે ગ્રંથ આ સાથે મહાદેવ સ્તોત્ર જોડેલો છે. તેમાં દેવનું સ્વરૂપ, મહાદેવ કોને કહેવા, કોણ હોઈ શકે ? આ એ સ્તોત્રોની પાછળ આ મહાન આચાર્ય-શ્રીની કૃતિ તરીકે અન્યયોગવ્યવચ્છેદ દ્વાત્રિશિકા તથા અયોગવ્યવચ્છેદ દ્વાત્રિશિકા એ બન્નીશી આપવામાં આવી છે. આ એકજ ગ્રંથમાં ચારેનો સમાવેશ કરેલો છે. ઉંચા કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં છપાવી સુંદર બાઈબીંગ કરાવેલ છે. સર્વ કોઈ લાભ લઈ શકે તે માટે માત્ર નામની એ આના કિંમત રાખેલ છે.

પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીઓને માટે—

શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ સીરીઝ પુસ્તક બીજું.

પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યકૃત

(અષ્ટમાધ્યાય પાઠ) સવિસ્તર ધાતુ પાઠ સહિત.

પ્રાકૃત, શૌરસેની, માગધી, પૈશાચી, ચૂલિકા પૈશાચી અને અપભ્રંશ એ છ ભાષાના નિયમો મૂળ સૂત્રરૂપે આ ગ્રંથમાં રચાયેલા મહાત્માએ સારી રીતે બતાવ્યા છે. આ વ્યાકરણની અંતે સવિસ્તર પ્રાકૃત ધાત્વાદેશ અકારાદિ ક્રમથી આપ્યો છે એટલે અભ્યાસીઓને કંઠાગ્ર કરવાની સરળતા પડે માટે પ્રથમ સંસ્કૃત ધાતુ અને પછી પ્રાકૃત સૂત્રના સંપાદ અંક એ એક પૃષ્ઠમાં ત્રણ વિભાગ પાડવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથમાં આવેલ મૂળ સૂત્રો અને તેના નિયમો એવી સરસ રીતે આપેલ છે કે અરૂપ પ્રયાસે કંઠાગ્ર થતાં વિશેષજ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. આ રીતે મૂળ સૂત્રરૂપે આ પ્રથમ વખતજ આ ગ્રંથ પ્રગટ થાય છે. તે આખો ગ્રંથ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે તપાસેલ હોવાથી શુદ્ધ રીતે સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપથી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં ઉંચા કાગળો ઉપર પોલ્ટર નાની સાઈઝમાં પ્રગટ થયેલ છે. સર્વ કોઈ લાભ લઈ શકે માટે આટલા મોટા ગ્રંથની માત્ર ચાર આનાજ કિંમત રાખેલી છે. પોસ્ટેજ ભુલું.

લખો—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.